

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

29. ČÍSLO / XVIII. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 €

25. ČERVENCE 2010

Z obsahu:

Bl. Jan Duns Scotus

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
7. července 2010
- strana 2 -

Oběť mše svaté

P. Matteo Crawley SS.CC.
- pokračování (3)
- strana 4 -

Maria Sielerová

- strana 5 -

Ježíšovo srdce světu (8)

- Malá duše

Consolata Betrone

P. Lorenzo Sales - četba
na pokračování
- strana 6 -

Církev je zbudována na skále

Biskup Andreas Laun
- strana 9 -

Pronásledování křesťanů v Egyptě

Svědectví biskupa
Anby Damiana
- strana 10 -

Naše milá Paní v Akitě

- strana 11 -

„Obětujeme ti, Pane, kalich spásy a vyzýváme tvé milosrdenství,
aby se k tobě s líbeznou vůní vznesl za spásu naši i celého světa!“

Dnes dopoledne – po několika katechezích o různých velkých teozích – chci představit jinou důležitou postavu dějin teologie: jedná se o blahoslaveného Jana Duns Scota, který žil na sklonku 13. století. Prastarý nápis na jeho hrobce shrnuje zeměpisné souřadnice jeho životopisu: „Anglie ho přijala; Francie vzdělala; Německo uchovávalo jeho ostatky; ve Skotsku se narodil.“ Tyto informace nesmíme přehlížet, už také proto, že o životě Duns Scota máme velmi málo zpráv. Narodil se pravděpodobně roku 1266 v místě,

Bl. Jan Duns Scotus

kteří se nazývalo právě Duns, blízko Edinburgu. Přitahován charismatem sv. Františka z Assisi vstoupil do rodiny Menších bratří a v roce 1291 přijal kněžské svěcení. Protože byl obdařen brilantní inteligencí se sklonem ke spekulaci – pro tuto inteligenci si vysloužil podle tradice titul „*Doctor subtilis*“ – byl Duns Scotus vyslán na studia filosofie a teologie na slavné univerzity v Oxfordu a v Paříži. Po této úspěšné formaci začal vyučovat teologii na univerzitách v Oxfor-

du, v Cambridge a pak v Paříži a začal komentovat jako všichni magistři jeho doby *Sententia* Petra Lombarda. Hlavní díla Duns Scota představují právě vyzrálý plod těchto lekcí a přijímají svůj titul z míst, kde jim vyučoval: *Opus Oxoniense* (Oxford), *Reportatio Cambrigensis* (Cambridge), *Reportata Parisiensia* (Paříž). Z Paříže odešel tehdy, když propukl těžký konflikt mezi Filipem IV. Sličným a papežem Bonifácem VIII., a Duns Scotus dal raději přednost dobrovolné-

mu exilu, než by měl podepsat dokument nepřátelsky laděný proti papeži, jak to ukládal král všem řeholníkům. A tak – z lásky k Svatému stolci – společně s bratry františkány opustil zemi.

Draží bratři a sestry, tato skutečnost nám připomíná, kolikrát se v dějinách církve setkali věřící s nepřátelstvím, a dokonce s pronásledováním z důvodu své věrnosti a oddanosti Kristu, církvi a papeži. Díváme se všichni s obdivem na tyto křesťany, kteří nás učí chránit jako drahocenný statek víru v Krista a společenství s nástupcem Petra, a tím s univerzální církví.

Nicméně mezi francouzským králem a nástupcem Bonifáce VIII. se obnovily záhy přátelské vztahy a v roce 1305 se mohl Duns Scotus vrátit do Paříže, aby zde vyučoval teologii s titulem *Magister regens*, dnes bychom řekli řádný profesor. Později ho představení poslali do Kolína jako profesora františkánského teologického studia, on však 8. listopadu 1308 zemřel ve věku pouhých 43 let, a zanechal nám nicméně významný počet děl.

Z důvodu pověsti svatosti, které se těšil, rozšířil se záhy ve františkánském řádu jeho kult a ctihodný papež Jan Pavel II. potvrdil slavnostně 20. března 1993 jeho titul blahoslavený a definoval ho jako „pěvce vtěleného Slova a obránce Neposkvrněného početí“. V tomto titulu je shrnut velký přínos, jaký Duns Scotus představuje pro dějiny teologie.

Pravý christocentrismus

Meditoval především o tajemství Vtělení a na rozdíl od mnoha tehdejších křesťanských myslitelů tvrdil, že Boží Syn by se byl vtělil i tehdy, kdyby lidstvo nebylo zhřešilo. V *Reportata Parisiensia* tvrdí: „Myšlenka, že Bůh by se vzdal takového díla, kdyby Adam nebyl zhřešil, by byla zcela nerozumná! Říkám proto, hřích nebyl důvodem Kristovy
Pokračování na str. 8

V každém čísle našeho týdeníku jsou dvě položky, na jejichž výběr nemá redakce takřka žádný vliv: je to evangelium příslušné neděle, které je dáno předem jako vůbec první část jeho obsahu, a pak týdenní katecheze Benedikta XVI., kterou máme k dispozici jako poslední ze všech zařazených textů. Zkušenost nás naučila, že jejich setkání na stránkách Světla nakonec nikdy nejsou nahodilá, a pokaždé nacházíme překvapující spojitost i s dalšími texty, které mají v čísle své místo. Jako úplně poslední vzniká samozřejmě editorial, který je možno chápat jako nabídku zorného úhlu spojujícího zdánlivě různorodé obsahy jednotlivých stránek.

Jako vůdčí motto tohoto čísla se nabízejí slova prosby, kterou vyslovil jeden z učedníků: „Pane, nauč nás modlit se.“ Mohlo by se zdát, že pro nás už tato prosba není tak aktuální, protože Pán nás naučil své modlitbě, která je nám jistě ze všech nejdražší. Ale Pánova lekce se neomezuje jen na slova modlitby. Pro výuku modlitby je důležité i podobenství, které ihned následovalo: Máme pochopit, že modlitba spíše než na pouhých slovech závisí na postoji srdce: opravdová modlitba vychází z dvojího živé-

ho vědomí: jednak je to vědomí naléhavé potřeby a vlastní slabosti a bezmocnosti, jednak vědomí pevné důvěry a hlubokého přesvědčení, že máme dobrotivého

Editorial

Otce, který je nejen schopen, ale také vždy ochoten dát svého ducha těm, kdo ho prosí. O takový nezbytný dar máme prosit s netřesitelnou vytrvalostí.

A pojďme hned in medias res: „Různých pobožností není málo, ale královna všech, Oběť mše svaté, nám často schází. A to je důvod, proč nedochází k některým tak žádaným velkým konverzím. Chtěl bych vyvolat mezi dobrými katolíky silnou reakci na toto tak důležité téma.“ S těmito slovy se na nás velmi aktuálně obrací služebník Boží ctihodný Matteo Crawley (viz str. 4).

Existuje obzvláště privilegované místo modlitby, kde se spolu s námi a za nás modlí sám Boží Syn a kde více než kdekoli jinde můžeme očekávat, že nalezneme, dostaneme a bude nám otevřeno. Je to oběť mše svaté. Jak vyplývá z neúprosných statistik, toto místo nejvyšší a svrchované modlitby se však těší stále menšímu zájmu prosebníků. Proč? Svou roli mohou sehrávat ony dvě podstatné stránky modlitby: Za prvé: tito vě-

řící zřejmě nemají pocit naléhavé potřeby, o kterou by měli vytrvale prosit nebeského Otce. Za druhé, ono místo a způsob modlitby není schopno překonat jejich pocit nudy a dlouhé chvíle.

Neznalí podstaty liturgie a vychovaní současnými médii očekávají atraktivnější upoutávání pozornosti, než jaké zakoušejí při účasti na současných bohoslužbách. Benedikt XVI. to vyslovil konstatováním, že se z liturgie ztratil smysl pro posvátno. Max-Josef Schuster⁽¹⁾ po čtyřiceti letech nové liturgické praxe, která měla dosáhnout plné pastorační účinnosti, věcně konstatuje, že po obětování pro mnohé bohoslužba končí, protože „pak už mluví jen kněz a ostatní necítí »aktivní spoluúčast.«“ Hledáme-li odpověď ve 2. kapitole Sacrosanctum Concilium, musíme ovšem konstatovat, že se od „nových směrnic“, jak je uvádí odst. 49 a další, nic více ani očekávat nedalo. K „dokonalejší účasti“ na mši po čteních a přímlovách doporučuje odstavec 55 pouze to, aby „věřící po kněžském přijímání přijímali tělo Páně z téže oběti.“ Nic víc. Proto také jediný nápad, se kterým přichází Josef Schuster, jak zvýšit pocit spoluúčasti, je ten, aby „Amen“ po slovech „Skrze něho, s ním a v něm...“ „bylo co
Pokračování na str. 13

Rozhovor s Otcem

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

*Každý, kdo prosí, dostává,
a kdo hledá, nalézá.*

Svou božskou lekci, ke které tě zve Duch Svatý, nezahajuje dnes Pán svým slovem, ale svým vlastním příkladem. Nachází ho právě v posvátné chvíli, kdy rozmlouvá se svým Otcem. Modlitba má trvalé a nezapustitelné místo v jeho každodenním božském životě. Jeho postoj a usebranost jsou výmluvným dokladem jeho živé a hluboké úcty k Otci, jeho tvář je přesvědčivým důkazem Otcovy bezprostřední blízkosti. Modlit se k Otci znamená stanout mu tváří v tvář. Záleží to jen na nás, protože On sám je ustavičně připraven a touží setkat se se svými dětmi.

Připoj se k učedníkovi, který je tak uchvácen Ježíšovým příkladem, že prosí božského Mistra, aby nás naučil správně se modlit.

Takové prosbě Pán rád vyhoví. V naší situaci se od Ježíšových učedníků lišíme v tom, že nepřicházíme k Pánu, aby nás naučil vhodná slova modlitby, ale aby nás naučil, jak se správně modlit právě těmi slovy, která známe až příliš dobře, takže se uvádějí také jako příklad bezmyslenkovitého odříkávání. Pros tedy Pána, aby tě naučil přednášet slova jeho nejvýznamnější modlitby s obnovenou úctou, aby byla Otci oslavou a tobě zdrojem milostí a požehnání.

To všechno záleží na tom, abys správně odkryl to, co se skrývá již za úvodními slovy. Tato slova jsou nejen oslovením Nejvyššího, ale i výzvou, abys k němu upřímně a důsledně zaujal jedině správný vztah: „Můj Bože, kdo jsi Ty, a kdo jsem já? Ty jsi svrchovaný Pán, nejvyšší svatý Stvořitel všeho světa, i můj. Ty jsi náš Otec a my jsme hlína, tys náš Tvůrce, my všichni jsme dílo tvých rukou.“⁽¹⁾ Jsi na nebesích, to znamená v nejvyšší a neskonale slávě a nekonečné vznešenosti. Ale nejsi Bůh, kterému by bylo lhostejné, co jsem já a co se se mnou děje. Chceš ode mne, abych se k tobě obracel, jako se dítě obrací na svého otce.“

První slovo Pánovy modlitby vyslovuje obdivuhodný titul nejvyššího Boha. Poslední slovo jmenuje jeho úhlavního nepřítele⁽²⁾. Modlit se k Bohu znamená odvrátit se od Zlého, nepřítele, pokušitele a škůdce, a přiklonit se bezvýhradně k Bohu, který je naším Otcem. I když je Zlý jmenován

výslovně až na samém konci modlitby, obrací se proti němu již její první slova. Nebylo by třeba prosit o návrat Božího království, o dokonalé naplnění vůle nebeského Otce, kdyby na samém počátku lidských dějin nestála ďáblova lest a lidský pád. Všechno, oč máš tak naléhavě prosit, je zaměřeno na odstranění následků tragického a ničivého vpádu zlého ducha do řádu stvoření.

Ježíšova modlitba je tedy mnohem více než jen sedmero proseb. Jsou to slova, jimiž máš Boha především chválit a oslavovat. Oslavuješ nebeského Otce tím, že uznáváš a chválíš jeho svatost a svrchovanost, věříš v otcovskou dobrotivost a důvěřuješ jeho lásce a starostlivosti. Oslavuješ ho především tím, že všechno, s čím se na něho obracíš, přednášíš mu jako jeho milující dítě. Není naším úkolem přesvědčovat Boha, aby nám dal to, co potřebujeme, ale projevit mu upřímnou úctu, oddanost a vděčnost, když vyznáváme, že je to On, od něhož pochází všechno dobré. Ani ho nemusíme přemlouvat, aby nám odpustil všechna naše provinění, jemu postačí, když upřímně osvědčíme, že víme, jak velice potřebujeme jeho slitovnost a odpuštění, když přiznáme kající svou hříšnost a sami odpouštíme ze srdce všem, kteří nám ublížili. Blahodárný pokoj z odpuštění, kterému se otevíráme, nemůže zavládnout, dokud jej kalí naše narušené vztahy živé neústupností a pomstychtivou zlobou. Proto se dobře rozpomeň, zda nemáš někoho, komu jsi dosud neodpustil, a také zvaž, zda oni už všichni vědí o tvém upřímném odpuštění.

Tím, že ke svému Stvořiteli voláme: „Náš Otče!“, vyznáváme, že jsme jeho rodina. Jaká by to byla rodina, ve které jedněm na druhých nezáleží? „Jsem-li váš Otec, kde je vaše úcta ke mně?“⁽³⁾ Co jste to za děti, jestliže tolik vašich bratří strádá a umírá hladem? Nemají co jíst nikoliv proto, že já jsem uzavřel své sýpky, ale vy jste zavřeli svá srdce a sobecky podrželi jen pro sebe, co dávám pro všechny. Proč nejste štedří jako já, proč nejste prostředníky mé otcovské dobroty a starostlivé péče?“

A co teprve říci o bídě a smrti duše, proti které je smrt hladem jen bledým podoběnkem? Kolik je ubohých, kterým hrozí věčné neštěstí, protože jejich hřích je velmi těžký?⁽⁴⁾ Měj stále před očima vytrvalost Abraháma, abys nikdy nezapomínal, jak důležitá je tvoje solidarita se všemi těmi, kterým hrozí nenapravitelná záhuda. Nikdy se nepřestávej modlit za ty, kteří se nemodlí, aby i k nim přišlo Otcovo království. Sodoma a její hřích jsou důrazným varováním, že i nekonečná

Liturgická čtení

1. čtení – Gn 18,20–32

Hospodin řekl: „Nárek na Sodomu a Gomoru je velký, jejich hřích je velmi těžký. Chci sestoupit a podívat se, zda doopravdy dělají všechno, co odpovídá stížnosti, která ke mně přichází, nebo ne. Chci to vědět!“

Tři muži se vydali odtamtud na cestu a šli do Sodomy, zatímco Abrahám stále ještě stál před Hospodinem. Abrahám přistoupil a pravil: „Skutečně chceš zahubit spravedlivého s viníkem? Snad je v městě padesát spravedlivých; chceš to místo zahubit a neodpustit kvůli padesáti spravedlivým, kteří jsou v něm? Vzdal od sebe takovou myšlenku, že bys mohl takhle jednat: usmrtit spravedlivého spolu s viníkem. To by se vedlo spravedlivému stejně jako viníkovi. Vzdal od sebe takovou myšlenku! Copak by mohl soudce celé země nejednat spravedlivě?“

Hospodin řekl: „Najdu-li v Sodomě padesát spravedlivých v městě, odpustím kvůli nim celému tomu místu.“

Abrahám se ujal slova a řekl: „Jsem velmi smělý, že mluvím k svému Pánu, já, který jsem prach a popel. Snad bude scházet pět z padesáti, zahubíš kvůli těm pěti celé město?“

Hospodin odpověděl: „Nezahubím, jestliže jich tam najdu čtyřicet pět.“

Abrahám pokračoval v rozmluvě s ním: „Snad jich tam najdeš jen čtyřicet.“

Odpověděl: „Neudělám to kvůli čtyřiceti.“

Abrahám řekl: „Nechť se můj Pán nezlobí a dovolí mně mluvit: Snad se jich tam najde jen třicet.“

Odpověděl: „Neudělám to, najdu-li jich třicet.“

Abrahám řekl: „Jsem velmi smělý, že mluvím k svému Pánu. Snad se jich tam najde dvacet.“

Odpověděl: „Nezahubím kvůli dvaceti.“

Pokračování na str. 7

Boží slitovnost má své nepřekročitelné meze. Boj se toho, aby právě tvůj hlas nechyběl do poslední možné desítky. Proto se vrhni na tvář směrem k jeho svatému chrámu, pros, tluč a hledej, pros tím více, čím méně umíš prosit, čím méně odpouštíš a neumíš být štedrý, vyprošuj velké Boží rodině jeho Svatého Ducha, aby i skrze tebe byl svět zbaven Zlého, Boží jméno bylo oslaveno a přišlo jeho království, tak jak si to od počátku přeje jeho svatá vůle.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Iz 64,7; ⁽²⁾ srov. Mt 6,13; ⁽³⁾ Mal 1,6;

⁽⁴⁾ srov. resp. žalm 138

Oběť mše svaté

KALICH SPÁSY

Promluvme si nyní o poslání kalichu spásy: „Calix salutaris“ je obětovaný na vykoupení za mnohé. Naše duše byly vykoupeny za velmi vysokou cenu. Byli jsme vykoupeni za cenu, jakou má v očích Otce proud na kříži vylité krve, který vyprázdnil žíly Spasitele: *Svou krví jsi vykoupil Bohu lidí* (Zj 5,9).

Tim nejdůležitějším posláním církve není slovo ani nejobdivuhodnější aktivita takového svatého Františka Xaverského. Tato a veškerá apoštolská aktivita předpokládá prolitou krev Vykupitele. Nezákladnějším účinným a reálným posláním je právě to, co je po výtce božské, a to je oběť Kříže. Tim je vykupitelský zázrak Zeleného čtvrtku korunovaný zázrakem Velkého pátku.

Mše svatá obsahuje oba tyto zázraky: drama Večeřadla i božskou tragédii Kalvárie, mystické obětování na Zelený čtvrtek i krvavou oběť Velkého pátku.

Není tato skutečnost tak jistá a spolehlivá také velkou posilou pro mnoho duší, které s pláčem čekají na obrácení určité jim drahé osoby? Marnotratné syny, těžké hříšníky najdeme v hojném počtu i v křesťanských rodinách.

Jak vznešená je ona svatá úzkost, kterou prožívá křesťanská manželka, vzorná matka, či jiná zbožná duše, které žijí spolu v jedné domácnosti s živou mrtvolou manžela, otce nebo syna, kteří před zraky světa pracují, vydělávají a radují se ze života přímo nad propastí pekla! Smrt se blíží, číhá na ně, může je překvapit jako zloděj, a oni nejsou připraveni, naopak!... Kolik zbožných duší, kolik řeholnic a především kolik svatých kněží plných horlivosti trpí úzkostí a pocitují odpovědnost za tyto duše ve vážném nebezpečí!

Co dělat v takových situacích? Jaké zázračné tajemství by mohlo dosáhnout morální-

ho zmrtvýchvstání, které je mnohem obtížnější než vzkříšení Lazara? Protože obrácení duše nevděčné a zatvrzelé je větší zázrak než znovuoživení mrtvoly. Jak dosáhnout takového zázraku? Zázrakem všemohoucího milosrdenství v nejsvětější Oběti! Protože jedna jediná mše svatá má větší váhu než tíha spravedlnosti a než všechny dobré skutky všech svatých. Podle jejich příkladu i my konáme dobré a kající skutky, almužny a modlitby. Ale aby se tyto skutky staly plodné až k zázraku, musíme je přidat jako kapku vody do kalicha nejdražší Krve!

Často mluvíme o „nemožnosti obrácení“, o obrácení duší, které se jeví nenapravitelné. Jak velkého zázraku bude zapotřebí, aby přivedl k slzám lítosti nešťastného hříšníka, který se vzdálil od svátostí a vede dlouhá léta pohoršlivý život! A hle, očištěný v lázni kající zpovědi s udivující upřímností přijímá ve svatém přijímání s příkladnou zbožností toho, komu se čtyřicet let vyhýbal. „Nemožné“ se stalo skutečností, došlo opravdu k zázraku.

Těchto zázraků se dosahuje nejčastěji v důsledku výkřiku, který vyslala k nebi Oběť na oltáři: Otec nemůže odmítnout svému milovanému Synu toto vítězství, které vyvolal vzdech hříšníka v poslední chvíli, a da-

P. Matteo Crawley

ruje kajícímu v nekonečném milosrdenství nebe.

Nebe však vždy vyžaduje, aby byl zaplacen dluh spravedlnosti. Zázrak propukne, když se spravedlnosti dostalo zadost. Pak milosrdenství otevírá hroby, dává vzkříšeným mrtvým, aby pěli píseň chvály.

Různých pobožností není málo, ale královna všech, Oběť mše svaté, nám často schází. A to je důvod, proč nedochází k některým tak žádaným velkým konverzím. Chtěl bych vyvolat mezi dobrými katolíky silnou reakci na toto tak důležité téma. S bolestnou Královnou, Janem a Marií Magdalskou prosme se slzami na Kalvárii oltáře a naléhejme neodbytně na božskou Oběť, aby nešetřila zázraky pro naše současníky. Provokujme tyto zázraky u všemohoucnosti mše svaté.

To je prostředek, který začal působit na Velký pátek a který láme skály největších hříšníků. Toto je moje hluboké přesvědčení: v prostředí, kde je duše opravdově zamilovaná do mše svaté, platí se výkupné a zachraňují před peklem ti, kteří jsou v nebezpečí. Taková duše je apoštolem, který nese kalich spásy ve svém srdci, a její srdce žije v kalichu spásy. Tak se stala moje matka šťastnou zárukou před Bohem a nástrojem spásy mého otce a mého staršího bratra, ale také mého povolání. Mluví více než kdykoliv jindy na základě vlastní zkušenosti.

Kladu své ruce na evangelium a na oltář na svědectví, že říkám pravdu! Jsem si jist, že jest-

liže budete věrně a učenlivě dbát této velké rady, budete mi jednoho dne blahorečit ve společenství těch, které obrátíte na základě apoštolátu mše svaté.

Kěž mi naslouchají moji spolubratři v kněžské službě, kéž mi věnují pozornost kazatelé a horliví apoštolové: Potvrzením mých slov necht' je sama modlitba církve: „Obětujeme ti, Pane, kalich spásy a zýváme tvé milosrdenství, aby se k tobě s líbeznou vůní vznesl za spásu naši i celého světa!“⁽¹⁾

A při této příležitosti, když mluvím s takovým křesťanským zaujetím o službě milosrdenství, která má přivádět zbloudilé zpět do ovčince, pokládám za vhodné připomenout také vynikající pomoc, jakou představuje oběť mše svaté pro duše trpící v očistci. Naše Matka Církve vylévá každý den záplavu předražené Krve jako rosu úlevy a často jako vý-

kupnou cenu konečného osvobození duší, které se očišťují v místě utrpení.

Je zde na místě připomenout základní požadavek, který postupuje celé evangelium i listy apoštola Pavla. Mám na mysli to, co Apoštol nazývá „poznání lásky Ježíše Krista“. Ano, tato láska nás musí podněcovat: „Cari-tas Christi urget nos!“

Bohužel, je mnoho těch, kteří se bojí mluvit otevřeně na toto téma, a to prostě proto, že mají velký strach z opravdové lásky. Aby měli výmluvu, říkají, že se brání nebezpečí, které nazývají „sentimentalismus, sladké snění a fantazie“. Jako by první příkázání „Budeš milovat“ bylo nějakým zblouděním a duch svatého Pavla byl slabost a snění!

Opravdu milovat není nic poetického ani sentimentálního. Je to ochota k tvrdé oběti, darování sebe Bohu a duším, a to je základ všech ctností. Velká božská láska je základem všeho hrdinství: „Naplněním zákona je láska“ (Řím 13,10). Milovat znamená vlastnit Boha. Kdo opravdu miluje, bude dnes nebo zítra svatým.

Vytahovat se jako myslitel a intelektuál je mnohem snažší, protože z toho neplynou žádné důsledky ani závazky, je to něco jako nádor, který našťěstí nebolí. Milovat naopak znamená nastoupit velmi strmou cestu. Nastoupit následování Krista není sentimentalismus, ale vnitřní mučednictví. A protože je snadnější rozumovat a mudrovat, chybí nám těch, kteří mají odvahu k sebeobětování, chybí nám hrdinové lásky, chybí nám světci. Zeptejte se sv. Damiána, zda je láska sentimentalismus a slabost. Odpovídá vám: Láska je sladký, ale neúprosný tyran.

A oběť mše svaté je po výtece tajemství víry a lásky. Její nadpřirozené vysvětlení, tak střízlivé, jako silné a božské, je obsaženo ve slovech: „Tak Bůh miloval svět, že dal svého jediného Syna“ (Jan 3,16). A to jsou slova Ducha Svatého. Své intelektuální komentáře si můžeme ušetřit.

Láska Boha Otce a Boha Syna skrytého v Hostii skrze tuto lásku nám dává klíč k pochopení tohoto nevyslovného tajemství. Kdo chce proniknout do velkého tajemství, kdo chce kontempletovat drama Oltáře, má jen jednu cestu: miluj, miluj, miluj k zbláznění, a pak poznáš. V jasnosti nesmírné lásky budeš poznávat to, co viděla Maria, Královna mučedníků, na Golgotě.

S jakým obdivuhodným klidem, pokojem hleděla na tragédii, jak vrazi zabíjejí Boha! Z jejich rtů nevycházejí výkřiky protestu. I ona trpí agonii vznešeného božského a panenského mateřství. Ale jak! Pohledme na ni: její vzdechy mají stejnou modulaci a stejnou melodii jako Fiat! a Magnificat, které uchvacují anděly.

Miluj, a poznáš! A tak zatímco lid se klaní a prosí a kněz obětuje Otci v „actio maxima“ božskou Hostii, andělé a svatí zpívají společně: „Tak Bůh miloval svět, že dal svého jediného Syna“ (Jan 3,16). A právě tato Oběť jeho lásky k Otci je také Obětí lásky k nám, která nám ho nenávratně daruje.

Podle Ritiro Sacerdotale, Grottaferrata-Trento, 1958

Přežil -lš-

⁽¹⁾ Modlitba k obětování kalicha v tridentském ritu.

POPÍRÁNÍ IMUNITY

Nejvyšší soud USA upírá papeži Benediktu XVI. diplomatickou imunitu a chtěl by ho vyslýchat v souvislosti s případy pedofilie. Potvrdil tak rozhodnutí nižšího soudu. Podkladem je žaloba anonymního muže, který obviňuje Vatikán, že dotyčný kněz byl po odhalení činu v roce 1992 pouze přeložen. Prezident Obama se vyslovil proti odmítání vatikánské imunity.

NESLYCHANÁ RAZIE

Při neslychané policejní razii v bruselském arcibiskupství byly prohledávány i hroby biskupů v kryptě. Policie se domnívá, že by zde mohly být ukryty dokumenty týkající se pohlavních zločinů duchovních. Týká se to hrobů kardinálů van Roeye a Josefa Suenense. Policejní orgány by rády prokázaly biskupství spoluúčast na někdejším skandálu „Marc Dutroux“ z roku 2004. Jedná se o pověstný případ násilníka a vraha dětí, který byl odsouzen k doživotí. Jeho proces však probíhal za zvláštních okolností a vrhal podivné světlo i na některé osobnosti v nejvyšších společenských kruzích. *Kath-net*

Maria Sielerová

K ženám, které si Bůh povolal, aby skrze ně podpořil posvěcení kněží, patří Maria Sielerová ze Štýrska v Rakousku (1899–1952). Byla to prostá žena, která absolvovala jen první ročník základní školy. Byla podceňovaná a málo známá. Vyznamenala se však mateřským posláním vůči kněžím.

První velkou milost obdržela již jako malé děvče. Když se v šesti letech při modlitbě před vyučováním zahleděla zbožně na kříž, uslyšela v duši tato slova: *Dívej se na mě a zbožně se modli; pak dospěješ k takové modlitbě,*

Maria Sielerová

že si budeš se mnou vyprávět, jako si mezi sebou vyprávějí lidé. Tím začala pro Marii mystická cesta modlitby a stále rostoucího vnitřního důvěrného vztahu k Ježíši. Její rodina o tom neměla tušení. Maria byla navenek dospívajícím děvčetem, které pilně pracovalo v rodinném hospodářství.

I když se Maria od svých šestnácti let pokoušela vícekrát vstoupit do kláštera, nikdy se jí toto přání nesplnilo. Do svého duchovního deníku si zapsala: *Mám Bohu nabídnout oběť svého života a dát se mu zcela k dispozici.* Bylo jí tehdy 24 let, ale zdráhala se to udělat, až zasáhl sám Bůh:

7. prosince 1923... když jsem přijala svaté přijímání, měla jsem neobyčejný pocit přítomnosti Pána, který mi řekl: Když se nechceš přemáhat, vyhledám si jinou duši. Mám k dispozici tisíce jiných, kterým mohu dát své milosti. Tehdy vyslovila své rozhodující Ano,

jak chceš. Pak jsem u oltáře Matky Boží všechno svěřila Panně Marii a prosila jsem ji, aby mi pomohla úplně se odevzdat Ježíšovi.

Od roku 1924 dostávala Maria Sielerová od Pána nové mystické milosti. Pán jí vysvětlil její poslání, ke kterému ji povolal: *Znovu chci vylít Ducha svého Srdce a ty máš být mým nástrojem. Ty máš být obětí za moji církev, za obnovu kněžstva. Skrze tebe chci dát proudit novým milostem pro kněze, a tím i pro duše. Obnova bude vycházet od kněží a zasáhne všechny věřící.*

Ve třiceti letech dostala Maria Sielerová milost, aby jasně poznala úpadek víry: *Mezi naukou a praxí kněží vznikla hluboká propast. Studium už kněžím nepomáhá hlouběji poznávat a milovat Boha. Kněží už nevěří ve své kněžství, dívají se na ně přirozenými očima jako na jedno ze zaměstnání. ... Když vyučují nebo kážou, nedělají to srdcem. Zprostředkují sice poznání, ale nezbuzují tím víru a nezapalují v srdcích lásku. Ježíš si stěžoval: V kněžích zanikla zcela jejich víra v jejich osobní kněžství. Pro Marii bylo útěchou, když viděla velký zástup kněží, kteří budou jednou naplněni Kristovou vírou a Kristovým životem. Viděla, že tito kněží se stanou pro církev hořčičným zrnem, kvasem, který všechno prokvasí. Ježíš začíná nenápadně s málem, jako kdysi s apoštoly, ale... víra promění každého kněze a nakonec celou církev.*

Duchovní mateřství pro církev

Korunou povolání Marie Sielerové bylo její duchovní mateřství pro kněze. Napsala o tom: *Spasitel mi dal vzácný příslib: Dal mě k dispozici své církvi a kněžím jako duchovní matku. Všechny moje*

► oběti a utrpení, všechna vybojovaná a vytrpěná dobra, morální dokonalost, výjimečné duchovní úkoly a odpovídající sjednocení s Ním, to všechno mi dal poznat jako duchovní poklad pro kněze. Vše, co je uvnitř vybojováno, přinese své ovoce v kněžích. Všechny milosti mého vnitřního života jsou, tak říkajíc, majetkem kněžstva. Kněží z něho mohou čerpat a každý dosáhne od Pána to, oč prosí, neboť ten poklad je zasloužený v Kristu mojí obětí. Tak jako matka přenáší svoje schopnosti na své potomstvo, tak můj vnitřní život, všechny vnitřní milosti a dosažené sjednocení s Kristem se přenesou jako dědictví a bude v církvi působit.

Ježíš zjevovat Marii Sielerové stále více ze svého vnitřního života a přál si, aby ona ve své duši podle toho žila a darovala to kněžím. V jeho Srdci jsem viděla nevýslovnou lásku ke kněžím. Potom jsem viděla, jak mě Ježíš postavil mezi kněze a sebe a všechna láska a milosti proudily do mého srdce a skrze mé srdce do srdcí kněží. Jasně jsem poznávala, že i ty milosti, které kněží nepřijímají nebo odmítají, mají proudit zpět do mého srdce, že je mám uchovávat až do okamžiku, kdy je budou kněží ochotni přijmout.

Maria Sielerová dospěla k přesvědčení: *Jsem si jistá, že můj život a všechny od Boha dosažené milosti jsou určeny pro obnovu kněžství... Na zvláštní přímluvu Panny Marie proudí tyto nové milosti ke kněžím skrze duši ženy.*

ZPŘÍSNĚNÉ TRESTY

Vídeňská policie chce silně zvýšit pokuty pro ochránce nenarozeného života, kteří působí v blízkosti potratových klinik. Kdo do 12 hodin neopustí místo působení, zaplatí pokutu 200 €, v opakovaném případě až 700 €. Potratový lékař Christian Fiala pokládá ochránce života za „náboženskou fanatiku“, kteří vyvíjejí „psychický teror na lékaře a pacientky“. Ochránci budou proti těmto opatřením demonstrovat.

Kath-net

Když se ptala: *Proč sis vybral duši ženy?*, Ježíš odpověděl: *To udělala moje Matka. Ona jako první přemohla v sobě lidskou přirozenost a to ji učinilo schopnou přijmout Boha. Maria Sielerová za to Paně Marii vroucně děkovala.*

Všechny poklady milosti procházejí rukama Panny Marie

Maria Sielerová poznala také do hloubky tuto jedinečnou úlohu Panny Marie při obnově kněžství:

Maria byla po Synově smrti Matkou mladé církve. Ona uvedla první kněze do ducha a podstaty svého Božského Syna a úplně jim zprostředkovala vnitřní život Spasitele a posilovala je... Maria je záchranou církve a její vůdkyní v tomto temném čase; ona dává církvi duchovní život, je Matkou, Prostřednicí všech milostí... Zdálo se mi, jako by Maria otevřela svou náruč a hovořila: „Všechno dostáváte na moji přímluvu, mně byla udělena moc rozdělovat církvi poklady milosti...“ Je to záležitost jejího Srdce, zastává se církve a bojuje za ni. I dnes se projevuje jako silná žena a svou hodností a mocí jako Spoluvykupitelka se staví proti zkaženému duchu dnešní doby.

Jelikož v té době krize kněžství, jak ji poznáváme dnes, nebyla ještě viditelná ani předvídatelná, nejevila se obnova ze strany církve jako potřebná.

Až do náhlé smrti v Římě v roce 1952 ve věku 53 let žila život plný nejistoty, chudoby a zneuznávání: Jejím životním křížem bylo, že sice jasně poznávala Ježíšova přání a úmysly, ale nedožila se jejich uznání v církvi. Obět, že nezažila realizaci obnovy kněžstva, patřila k bolestné cestě této ženy. Ať už se tato obnova uskuteční jakkoliv, Pán jí v roce 1944 slíbil: *Poslední a konečný způsob si vyhrazují jako své tajemství. Moje božská prozřetelnost všechno zařídí.*

S dílem a posláním Marie Sielerové se seznámíme v dalších číslech podrobněji.

Podle *Vítězstvo srdce* 73/2010

Ježíšovo srdce světu (8)

Malá duše Consolata Betrone

A právě kvůli této důvěře učinil Ježíš ze sestry Consolaty nejen apoštola ve světě, ale apoštola apoštolů. Tento slib jí učinil poprvé 22. října 1935: *Consolato, učiním tě apoštolem apoštolů.* Později, 10. prosince 1935, jí to potvrdil a vysvětlil: Bůh, kterému se zalíbilo vzít dítě a učinit z něho apoštola apoštolů; vzhledem k důvěře, jakou máme mít vůči Bohu, dokáže ještě vlit do tohoto dítěte takovou velkodušnost, že jí dá překonat zkoušky a dovede ji vítězně k vytouženým vrcholům.

Pak ještě 3. listopadu 1935, když jí dal ujišťující slovo o zkouškách, které jí čekají, řekl: *Consolato, nic se neboj. Nikdo nebude nikdy schopen zastavit tvůj strmý let vzhůru k cíli, nikdo; protože Já jsem v tobě a ty důvěřuješ jen zcela slepě a úplně svému Ježíši. Mám z toho radost a ty uvidíš, co dokážu udělat z Consolaty! Neboj se ničeho a nikoho. Máš u sebe Boha, který myslí za tebe, který tě stráží jako zorničky svých očí. Přisáhám ti, že budeš zcela odpovídat plánům, jaké má Ježíš s tebou. Kdo věří ve mne, proudy živé vody potечou z jeho nitra (srov. Jan 7,38). Ó, důvěřuj, důvěřuj vždy Ježíši! Kdybys věděla, jak mě to těší! Dej mi tu útěchu, že se mi zcela svěříš, i v temnotách smrti. Nikdy se ničeho neboj, důvěřuj zcela Ježíši, jen Jemu a vždy; a i když do tvé duše sestoupí temnoty, aby tě obklopile, opakuj ještě intenzivněji: „Ježíši, už Tě nevidím ani necítím, ale důvěřuji Ti.“ A tak jednej při každé zkoušce. Tvoje důvěra ke Mně je velká, Consolato. Kéž se ve dnech zkoušky stane heroickou!*

A ona byla heroická. Při duchovních cvičeních v roce 1942, když už vystupovala na svou kalvárii, zapsala do deníku stránku, která stojí zato, abychom ji celou uvedli: „...Moje duše, mů-

žeš až dodnes říct, před Bohem, že jsi vždy dobře bojovala? Že jsi dosáhla požadované dokonalosti? Že jsi zachovala víru za všech okolností? ...Můj Bože, jaký zmatek, jaká podlost!... Ale, Ježíši, nechci se ani ponížovat, ani ztrácet odvalu, chci od tohoto okamžiku s Tvou pomocí povstat, bojovat, podstupovat boj, abych i já mohla říct v okamžiku smrti se svatým Pavlem: Dobrý boj jsem bojovala, běh jsem dokončila, víru jsem zachovala! (2 Tim 4,7) Vim, že mě čeká každodenní boj trvalý, trýznivý, urputný. Od probuzení až do usnutí: boj myšlenek, abych ti zachovala svou mysl, jazyk a srdce neposkvřené. Vim, že mě čeká vypětí veškeré energie, abych ti přinášela ustavičně úkony lásky, abych tě viděla ve všech, abych měla »ano« pro každou žádost; a vím také, že satanská nenávisť bude využívat všech situací, aby mi bránila, aby mi přehradila láskyplný výstup k Tobě. Proto se začíná rozhodující boj proti mně samotné, proti tvorům, proti nepříteli. Ježíši, nechci vstoupit do ráje ani o minutu dříve, než Tys to sám stanovil, ale ani o minutu později z mé viny. Jestliže jsi ve mně, kdo bude proti mně? (srov. Řím 8,31) Ježíši, nechci od tohoto okamžiku až do smrti dovolit vstup myšlenky malomyslnosti, nedůvěry. Ježíši, chci od samého probuzení začít s úkony lásky a pokračovat i přes všechny nepřátelské útoky až do chvíle, kdy večer usnu. Ježíši, vždy s tvou pomocí chci Tě vidět, mluvit s Tebou, sloužit Ti ve všech. Ježíši, chci odpovídat ano na každou tvou přímou i nepřímou žádost, na každou obět, na každý úkon lásky a všechno konat s láskou a s úsměvem. Ježíši, chci prožívat přítomný okamžik a tento okamžik v úkonu lásky, v úplné odevzdanosti do tvé vůle, pro Te-

be a pro duše. Ježíši, chci s tvou pomocí setrvat v pokoji a vždy se usmívat, ať bude stav mé duše jakýkoliv. Ježíši, s tvou pomocí se nikdy nevracím zpět. Když tedy musíme stále pokračovat vpřed, proč se zdráhat? Proč dovolovat nepříteli, aby se radoval z našich zastávek, malomyslnosti a nedůvěry? Ne, již nikdy! Chci s tvou pomocí jít vpřed! A když na své dlouhé cestě upadnu, chci se s důvěrou v Tebe ihned zvednout, i kdyby to bylo tisíckrát a v posledním okamžiku dne, a energicky opět začít svůj zpěv, jako by se nic nestalo. Ježíši dobrý, požehnej a uchovej tuto svou vůli ve mně!“

Kolik dobré vůle, kolik velkodušnosti je v této malé duši! Kolik důvěry, kterou ona v hlubokém přesvědčení o vlastní nicotě, při každodenním zkoušení své slabosti opírala o tyto božské skutečnosti: lásku, všemohoucnost a věrnost Ježíšova Srdce. Píše totiž: „Ráno jednoho dne při obnově (asi v létě 1931), když jsem nemohla vykonat spolu se sestrami z noviciátu návštěvu svátostného Ježíše, přenesla jsem se před dvířka svatého svatostánku. Otevřu knihu a čtu: »Věřím Ti, Všemohoucí!« Tato věta mě ranila. Zavřela jsem knížku a přijala plné božské světlo. Boží všemohoucnost! A pochopila, jsem, že i přes krajní slabosti a ubohosti mě Bůh může učinit svatou. A v tomto světle jsem pocítila novou silnou naději: důvěru v Boha! Když byl všemohoucí, když mohl všechno, mohl také uskutečnit mé nesmírné touhy! A od toho okamžiku jsem uvěřila, že se všechno uskuteční. Ó Ježíši, jestliže toto nic, tvoje slabé stvoření, ti může s rozhodnou vůlí říct: »Jsem připravena na všechno!«, komu za to vděčím, ne-li milosrdné všemohoucnosti, která vykonala tento zázrak transformace, která moji vrozenou slabost nahradila božskou silou?“

Mluví o svých nesmírných tužbách. Jaké musely být božské sliby, je vidět na jejím ži-

votě. Sestra Consolata dosáhla vrcholu důvěry, když si uchovávala navzdory všemu v srdci jako tu nejpevnější víru ve splnění

svých bezmezných tužeb po lásce, bolesti a duších úměrnou božským zaslíbením. Postačí jeden citát z dopisu duchovnímu vůdci (10. září 1942): „... Moje nejhoroucnější modlitba je, abych obdržela lásku k Ježíši, jakou ještě nikdo nikdy nemiloval, a abych mu spasila duše úměrné co do míry i co do počtu; a opakuji mu to na každém zastavení křížové cesty, až ho znudím. Co chcete, otče, moje jediná naděje, že to obdržím, je odpověď na naléhavé prosby. Víím, že jsem ubohost, nestálost a zbabělost, ale víím, že On je všemohoucí, že nic nepokládá za nemožné; proto mezi touto

nejmenší a dobrým Bohem byl vybudován most důvěry, a i přes moji svrchovanou ničemnost věřím, že Ježíš mi dopřeje to, po čem prahnu.“

„Nebojím se bolesti, bojů, zničení: Ježíš mi prokazuje tu milost, že Ho miluji, že nad Ním žasnu, a byla bych v bolestech, kdybych se nenacházela v tomto stavu. S velkou odvahou žádám o utrpění, jaké nikdo nikdy nesnášel, protože se neopírám o sebe, od přirozenosti zbabělou, ale počítám výlučně s Ním, Všemohoucí, který může všechno, i to, abych snášela s radostí takovou bolest. Žádám o ni, prahnu po ní a věřím, že mi ji dopřeje. Někdy v žertu Mu říkám, že jestli mi neudělí bolest a sílu snášet ji, není všemohoucí: »A já Ti věřím, že jsi všemohoucí.« Zdá se mi, otče, že mohu říct, že běh k bolesti stejně jako k lásce již začal.“

„Někdy večer při křížové cestě s pohledem na hvězdy si myslím: Co asi říkají svatí o moji naléhavé prosbě o lásku, o duše v tak vysokém stupni? ... kdyby vycházela z nějakého srdce nevinného, věrného, ale od Consolaty!... Ale výzva byla jednou hozena v odvážné důvěře, která doufá, že obdrží všechno. A všechno je možné pro toho, kdo věří. A Consolata věří, věří! Ó, otče, zdá se mi, že víra ve mně tak vzrostla, tak silně, je tak velká, velká! ... a chápu se tak vytrvale modlitby, abych si ji zachovala, nebo aby ještě, je-li možno, vzrostla: Opakuji, že byl položen most mezi tuto dívku a Srdce Boha: důvěra bez hranic!“

Takové úsilí láskyplné důvěry mluví samo za sebe a vysvětluje slib, který Ježíš několikrát učinil této drahé duši: *Consolato, v lůně Církve budeš důvěra*. Závěr, který je možno vyvodit z toho, co již bylo řečeno, přičemž předjímáme i následující stránky, je, že láska, život lásky vede duši reálně k hrdinství ve všech ctnostech a překonává vítězně slabosti lidské přirozenosti.

(Pokračování)

LITURGICKÁ ČTENÍ – pokračování ze str. 3

Abrahám řekl: „Nechť se nezlobí můj Pán a dovolí mi mluvit ještě tentokrát. Snad se jich tam najde jen deset.“
Pravil: „Nezahubím kvůli deseti.“

2. čtení – Kol 2,12-14

Křtem jste byli spolu s Kristem položeni do hrobu, a tím také zároveň s ním vzkříšeni, protože jste uvěřili v moc Boha, který ho vzkřísil z mrtvých.

I vás, když jste byli mrtví pro své hříchy a když vaše tělo bylo neobřezáno, zase oživil zároveň s ním. Odpustil nám všechny hříchy, zrušil dlužní úpis, který svědčil proti nám svými předpisy, a nadobro ho zničil tím, že ho přibil na kříž.

Evangelium – Lk 11,1-13

Jednoho dne se Ježíš na nějakém místě modlil. Když přestal, řekl mu jeden z jeho učedníků: „Pane, nauč nás modlit se, jako i Jan naučil své učedníky.“

Odpověděl jim: „Když se modlíte, říkejte: Otče, posvět se jméno tvé. Přijď království tvé. Chléb náš vezdejší dávej nám každý den. A odpusť nám naše hříchy, neboť i my odpouštíme každému, kdo se provinuje proti nám. A neuveď nás v pokušení.“

Řekl jim dále: „Někdo z vás bude mít přítele a půjde k němu o půlnoci s prosbou: ‚Příteli, půjč mi tři chleby. Právě totiž ke mně přišel můj přítel, který je na cestách, a nemám, co bych mu předložil.‘ On však by mu zevnitř odpověděl: ‚Neobtěžuj mě! Dveře jsou už zavřeny a moje děti jsou se mnou na lůžku. Nemohu vstát a dát ti to.‘ Říkám vám: Když přece vstane a dá mu, tedy ne proto, že je to jeho přítel, ale pro jeho neodbytnost se zvedne a dá mu všechno, co potřebuje.

Proto vám říkám: Proste, a dostanete; hleďte, a naleznete; tlučte, a otevře se vám. Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu se otevře. Je mezi vámi takový otec, že když ho syn poprosí o rybu, on mu dá místo ryby hada? Anebo když ho poprosí o vejce, on mu dá štíra? Jestliže tedy vy, třebaže jste zlí, umíte dávat svým dětem dobré dary, čím spíše nebeský Otec dá Ducha Svatého těm, kdo ho prosí!“

BL. JAN DUNS SCOTUS – pokračování ze str. 2

predestinace a – i kdyby nikdo nezhršil, ani anděl, ani člověk – byl by i za toho předpokladu Kristus stejně předurčen“ (in *III Sent.*, d. 7, 4). Tato myšlenka, snad trochu překvapující, se zrodila proto, že pro Duns Scotu bylo vtělení Božího Syna od věčnosti v plánu Boha Otce jako naplnění stvoření, které umožňuje, aby každý tvor v Kristu a skrze něho byl naplněn milostí a vzdával věčně slávu Bohu. Podle Duns Scotu, i když si byl vědom, že z důvodu dědičného hříchu nás Kristus vykoupil svým umučením, smrtí a zmrtvýchvstáním, toto vtělení nebylo podmíněno žádným náhodným faktem, ale je to původní Boží idea spojit nakonec všechno stvoření se sebou samým v osobě a v těle Syna.

Jako věrný žák svatého Františka Duns Scotus rád rozjímal a kázal o tajemství spásného Kristova umučení jakožto výrazu nezměrné lásky Boha, který šíří s nesmírnou velkodušností kolem sebe paprsky své dobroty a své lásky (srov. *Tractatus de primo principio*, c. 4). A tato láska se zjevuje nejen na Kalvárii, ale také v Nejsvětější Eucharistii, kterou Duns Scotus nesmírně uctíval a viděl v ní svátost reálné přítomnosti Ježíše a svátost jednoty a společenství, která nás vede, abychom milovali jeden druhého a milovali Boha jako nejvyšší obecné Dobro (srov. *Reportata Parisiensia*, in *IV Sent.*, d. 8, q. 1, n. 3).

Draží bratři a sestry, tato teologická vize, tak silně „kristocentrická“, nás uvádí do kontemplanace, úžasu a vděčnosti: Kristus je střed dějin a kosmu. Je to On, kdo dává smysl, božství a hodnotu našemu životu! Jako papež Pavel VI. v Manile chtěl bych volat k světu: „[Kristus] činí Boha viditelným, je prvorozený ze všeho tvorstva, je základ všech věcí; On je Učitel lidstva; je Vykupitel; pro nás se narodil, zemřel

a vstal z mrtvých; On je střed dějin a světa; On je ten, který nás zná a miluje; On je druh a přítel našeho života... Nikdy bych neskončil řeč o Něm“ (*Homilie*, 29. listopadu 1970).

Obhájce Neposkvrněného početí Panny Marie

Předmětem úvah *Doctora subtilis* je nejen role Krista v dějinách spásy, ale také role Mariina. V době Duns Scotu velká část teologů vyslovovala námitky, zdánlivě nepřekonatelné, proti nauce, podle které nejsvětější Maria byla uchráněna dědičného hříchu od prvního okamžiku svého početí: pokud jde o univerzálnost vykoupění, které způsobil Kristus, ta se mohla jevit ohrožená podobným tvrzením, jako by Maria ke svému vykoupění nepotřebovala Krista. Proto se teologové stavěli proti této tezi. Duns Scotus tedy, aby vysvětlil toto uchránění od dědičného hříchu, rozvinul argument, který pak použil také blahoslavený Pius IX., když definoval slavnostně dogma o Neposkvrněném Mariině početí. Je to onen argument o „předvykoupění“, podle kterého je Neposkvrněné početí mistrovským dílem vykoupění způsobeného Kristem, protože právě síla jeho lásky a jeho prostřednictvím dosáhla toho, že Matka byla uchráněna dědičného hříchu. Maria je tedy plně vykoupěna Kristem, ale již před svým početím. Františkáni, jeho spolubratři, přijí-

Jan Duns Scotus

li a s nadšením rozšiřovali tuto nauku a další teologové – často se slavnostní přísahou – usilovali o její obranu a zdokonalení.

Sensus fidei

V této souvislosti bych chtěl upozornit na věc, která se mi jeví důležitá. Významní teologové jako Duns Scotus obohatili svým specifickým přínosem smýšlení o tom, co Boží lid již spontánně věřil o blahoslavené Panně a vyjadřoval to v křesťanském životě úkony zbožnosti, projevy umění a podobně. Tak víra jak v Neposkvrněné početí, tak v tělesné nanebevzetí Panny Marie byla již v Božím lidu přítomná, zatímco teologie ještě nenašla klíč pro její interpretaci v celku nauky víry. Boží lid tedy předchází teologii, a to díky milosti a onomu nadpřirozenému *sensus fidei*, tj. oné schopnosti vlité od Ducha Svatého, která uschopňuje přijmout skutečnost víry v pokoře srdce a mysli. V tomto smyslu je Boží lid „magisterium, které předchází“ a které pak má být prohloubeno a intelektuálně přijato teologií. Kéž jsou vždy teologové schopni naslouchat tomuto prameni víry a zachovat si po-

koru a prostotu maličků! Připomněl jsem to před několika měsíci, když jsem řekl: „Máme velké učence, velké specialisty, velké teology, učitele víry, kteří nás naučili mnoha věcem. Pronikli do podrobností Písma svatého... ale nedokázali vidět samo tajemství, ono pravé jádro... To podstatné jim zůstalo skryté. A naopak jsou i v naší době maličci, kteří poznali takové tajemství. Pomysleme na svatou Bernadetu Soubirous, na svatou Terezií z Lisieux, s jejich novou četbou Bible, »nevědec-kou«, ale takovou, která vstupuje až do samotného srdce Písma“ (*Homilie při mši svaté pro členy Mezinárodní teologické komise*, 1. prosince 2009).

Autentická svoboda

A konečně Duns Scotus rozvinul bod, na který je modernost velmi citlivá. Jedná se o téma svobody a jejího vztahu k vůli a k intelektu. Náš autor zdůrazňuje svobodu jako základní kvalitu vůle a vychází od konstataování existence voluntaristického trendu, který se rozvinul jako protiklad k tzv. augustiniánskému a tomistickému intelektuálistu. Podle svatého Tomáše Akvinského, který následuje svatého Augustina, nelze považovat svobodu za vrozenou vlastnost vůle, nýbrž za plod spolupráce vůle a intelektu. Idea vrozené a absolutní svobody, která předchází intelekt, a to jak u Boha, tak u člověka, totiž riskuje, že dospěje k představě Boha, který by nebyl zavázán ani pravdě, ani dobru. Touha zachránit absolutní transcendenci a odlišnost Boha zdůrazněním tak radikální a neproniknutelné odlišnosti jeho vůle, nerespektuje skutečnost, že Bůh se zjevil v Kristu jako Bůh „Logos“, který jednal a jedná z plnosti lásky vůči nám. Jistě, jak potvrzuje Duns Scotus v linii františkánské teologie, láska převyšuje poznání a je schopná vnímat stále více z myšlení, ale je vždy láskou Boha „Logos“ (srov. Benedetto XVI, *Discor-*

DEMONSTRACE PRO PAPEŽE

V Mnichově a v Kolíně se v neděli 11. července konaly demonstrace na podporu papeže Benedikta XVI. Iniciátorkami byly Sabina Beschmannová a Regina Steinerová. Podnět zavdala demonstrace pro papeže, která se konala na náměstí Svatého Petra 16. května a které se účastnilo 200 000 katolíků. V Kolíně začala tato demonstrace ve 12 hodin mši svatou v kolínském dómě a pak se manifestanti shromáždili na Roncalliho náměstí. Jako hlavní řečník vystoupil Michael Hesemann. V Mnichově začala mše svatá v chrámu sv. Petra již v 10.45 hod. Hlavní shromáždění se konalo na náměstí.

Kath-net

so a Regensburg, Insegnamenti di Benedetto XVI, II [2006], p. 261). Také v člověku idea absolutní svobody situované ve vůli, která přehlíží vazbu na pravdu, ignoruje, že svoboda musí být osvobozena od omezení, která vyplývají z hříchu.

V promluvě k římským seminaristům minulý rok jsem připomněl, že „svoboda byla za všech dob velkým snem lidstva, již od počátku, ale zvláště v moderní epoše“ (*Promluva při návštěvě římského semináře*, 20. února 2009). Proto právě moderní dějiny, stejně jako naše každodenní zkušenost, nás učí, že svoboda je autentická a pomáhá při budování civilizace opravdu lidské pouze tehdy, když je ve shodě s pravdou. Je-li odtržena od pravdy, stává se svoboda tragickým principem destrukce vnitřní harmonie lidské osoby, zdrojem zvrácenosti u těch nejsilnějších a nejnásilnějších a příčinou utrpení a zármutku. Svoboda stejně jako všechny schopnosti, jimiž je člověk obdařen, roste a zdokonaluje se podle Duns Scota tehdy, když se člověk otevře Bohu, zhodnocuje tuto dispozici nasloucháním jeho hlasu, což pojmenoval *potentia oboedientialis*: když totiž věnujeme pozornost naslouchání božskému zjevení, Božímu slovu, abychom je přijali a dospěli k poselství, které náš život naplňuje světlem a nadějí, takže se stáváme opravdu svobodní.

Draží bratři a sestry, blahoslavený Duns Scotus nás učí, že pro náš život je podstatné věřit, že Bůh je nám nablízku, že nás miluje v Ježíši Kristu, a tedy kultivovat v sobě hlubokou lásku k Němu a k jeho církvi. Jsme na této zemi svědky této lásky. Kéž nám nejsvětější Maria pomáhá přijímat tuto nekonečnou Boží lásku, které se budeme plně těšit v nebi, až naše duše bude navždy spojena s Bohem ve společenství svatých.

Bollettino Vaticano 7. 7. 2010
Mezititulky redakce Světla
Překlad -ls

Církev je zbudována na skále

Papež je zárukou nepřemožitelnosti církve

Opět jednou je to až tak daleko: církev se potácí, prognózy předpovídají přinejmenším dílčí zániky, oznamují to „znamení doby“, radují se nepřátelé církve. Tentokrát to klapne, tvrdí, škoda, že se toho nedožil Voltaire: „Zničte tu hanebnici!“

Napadá mě v této souvislosti jeden starý příběh, snad to byla vize nějakého světce. Jak už to bývá: Hitler, Stalin a jiní mocní nepřátelé církve tahají za obrovské lano, které je ovinuto kolem kopule chrámu svatého Petra. Je vidět, jak se namáhají, jak silní jsou tito mužové, a na kopuli se objevují první trhliny. Za těmito muži se vynoří ďábel, šklebí se posměšně na tyto protivníky církve a je zoufalý ze svého vlastního, předem naprogramovaného nezdaru: „Vy blázni, už 2000 let se o to snažím, od Golgoty až po Osvětim, za pomoci všech gulagů, parlamentů, nakladatelství i samotného Vatikánu! Nechal jsem prolít řeky krve a dosáhl jsem už mnohého, jen ne toho, zničit církev. A vy, idioti, si myslíte, že se vám to podaří?“ A příběh končí výsměchem ďábla.

V Písmu svatém se však ďábel nikdy nesměje. Ale třeba je to k nevíře, Bůh se naopak směje a je jen jeden důvod k tomu smíchu, který můžeme číst v žalmu 2,1-4: *Proč se bouří pohané a národy kují marné plány? Srocují se králové země, vládcové*

se spolu umlouvají proti Hospodinu a jeho Pomazanému: „Zpřetrháme jejich pouta, jejich provazy pryč odhodíme.“ Ten, jenž trní na nebesích, se směje, Panovníkovi jsou k smíchu.

Skutečně, u Karla Marxe a jiných nenávistníků nacházíme plány, které takřka doslova odpovídají tomuto žalmu, ale Bůh se tomu jen směje.

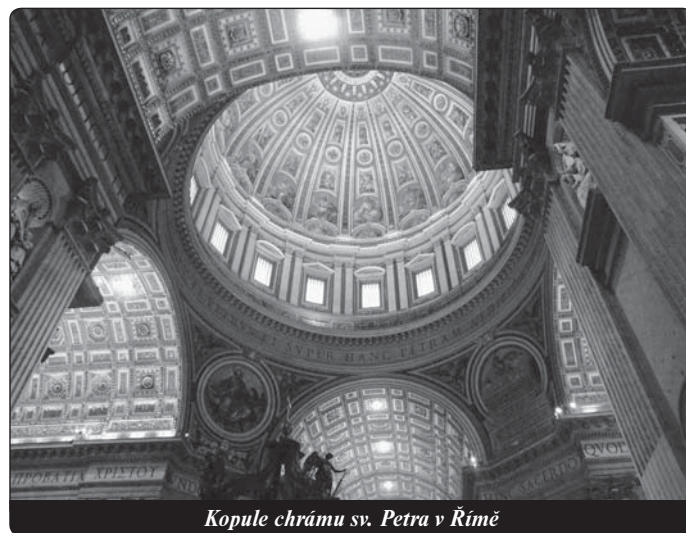
Ježíš předpověděl své církvi nejednou, že musí počítat s brutálním pronásledováním (Mt 23,34). Řekl svým učedníkům, že je posílá jako ovce mezi vlky (Mt 10,16). Ale když křesťané slyší jedním uchem tato zajisté povážlivá slova, poslou-

chají druhým uchem smějícího se Hospodina a současně slyší Ježíšova slova: *Brány pekelné ji nepřemohou* (Mt 16,18). Ježíšovo podobnutí v domě na skále uklidňuje: Ježíš nestaví na písku, ale na skále!

„Petr je Skála!“ Před nedávnem jsem se zeptal jednoho evangelického přítele: Jak vykládáte vlastně vy evangelici toto místo Písma o církvi, kterou Ježíš zbudoval na Petrovi – Skále? Jeho odpověď: „Ta slova platí jen Petrovi, nikoliv pro další dobu!“ Při nejlepší vůli, tato odpověď nedává žádný smysl: Dům – církev jen na několik let? Základy se kladou na léta, na staletí a nic není pro ně vhodnější než skála. Nebo byla církev postavena na skále jen za života Petrova a pak se přestěhovala na písek, na kterém podle Ježíšova podobnutí budují jen „nerozumní“?

A kromě toho: Církevní dějiny potvrzují správnost katolického výkladu. Kdyby papež nebyl tajemně „skálou“, bylo by už papežství dávno zničeno! Bylo by už dávno padlo za oběť erozi a mnoha politickým a ideologickým silám. Papež je a zůstává jedinečným fenoménem světových dějin, kterému se nikdo a nic nemůže rovnat. Je to skutečně neuvěřitelné: Ježíš si povolá muže, jehož slabosti evangelium opakovaně popisuje, a nazve ho skálou, na které staví svou církev. A pak je tento muž a jeho nástupci po celá staletí skutečně „skálou“, a k tomu nerozbornou!

Jaká je kvalifikace papeže? Když odhlédneme od mužského pohlaví, vlastně žádná. Může mít vysoký inteligenční kvocient, ale také ho mít nemusí. Když si o otázkách víry jen povídá, je omylný člověk, ale může jako papež mluvit tak, že je

Kopule chrámu sv. Petra v Římě

► neomylný. Přitom může mluvit s jinými křesťany a biskupy a radit se s nimi, ale také to dělat nemusí a nepotřebuje pro sebe žádnou většinu. Kdo věří papeži jen proto, že má doktorát a bystrý rozum, ten ztratil víru. Ježíš nám ho dal proto, abychom mu naslouchali prostě proto, že je papež. Tečka. Byli papežové silní a slabí, chytří a nenadaní, zbožní, a dokonce rozmařilí, ale žádný z nich nezradil víru, žádný neřekl o svém předchůdci: „To, čemu učil on, je nesmysl!“

K tomu přistupuje ještě něco jedinečného: Když papež zemře a je volen nový, zdá se, jako by se v těch dnech stal celý svět katolický: všichni lidé se zatajeným dechem čekají, kdo bude dalším papežem, a pak dokonce volají: „My jsme papež!“ Proč vlastně? Kdo tak čeká na zástupce nějakého náboženství, především když to není jeho náboženství? Paradoxně čekají na někoho, o kom hned po vykonané volbě prohlásí, že učí nesmyslným věcem, a stejně nevěří v jeho úřad.

Přitom všichni vědí, že nezruší ani jedno písmeno nauky, naopak zdůrazňuje ustavičně, že to není jeho nauka, nýbrž někoho Vyššího, jeho Mistra a Boha. Jestliže tedy tento papež a celá katolická církev je něco jako hodný strýček z pohádky, proč je tolik povyku pro nic, proč hlavy státu tohoto světa stojí o to, aby je přijal?

„Petr je Skála!“ K čemu ho máme a k čemu ho potřebujeme? Ježíš dal Petrovi „klíč“ a uložil mu, aby pásł stádo, křtil lidi, učinil z nich jeho učedníky a učil je. To, co lidi nejvíce pobuřuje, je nauka o Petrovi. Ale Bůh zná své pappenheimské, nedělá si žádné iluze o jejich rozumu, o jejich odporu podřídít se pravdě, když neodpovídá jejich přání a představě. Proto vybavil svou „Skálu“ svým systémem GPS, který ukazuje člověku cestu v jeho bludné zahradě, ukazuje, kdy a kde má zabočit

a který výjezd je ten pravý. Církev nazývá tento GPS-systém „učitelský úřad“, který je vybaven božským „googlem“, katechismem církve, s jehož pomocí může každý člověk zažít pravdu o Bohu a o jeho spojení s lidmi a může ji podle počítačové mluvy „uložit do paměti“.

Nepřekračuje to všechno sílu jednoho člověka, který denně prožívá svou lidskou omezenost a musel by se smát, kdyby mu někdo řekl, že teď vidí „skálu“? Člověk jako my, jako ty a já, možná chytřejší, ale také třeba vůbec ne, ale je to muž, který vyzraňuje do světa světlo, které přichází od Boha, podobně jako měsíc, ale měsíc zůstává měsícem, i když šíří sluneční světlo. Je to vyvolení, co dělá ze slabého, nenápadného člověka nerozbornou, tajemně zářící skálu, na které troskotají všechny pokusy o její zničení. Jak by mohl zabloudit do bludných nauk, když mu sám Ježíš přislíbil svou pomoc a v každé mši svaté se za něho modlí celý svět?

My katolíci máme všechny důvody děkovat Bohu za tuto skálu. V žalmech se nesčetněkrát modlíme: „Pane, ty jsi má skála, moje ochrana, můj štít!“ Papež není Bůh, není církev a nepřestává být omezeným člověkem. Ale Kristus, aniž by se napsal, udělal z něho Skálu, kterou používá a ve které všichni nacházíme svou ochranu. Jestliže tomu evangeličtí a jiní křesťané nevěří, je to škoda, ale v podstatě i oni musí přiznat, „že by to vlastně bylo pěkné, kdyby katolíci měli pravdu a kdyby papež byl skutečně Boží skálou!“

Ještě jednou: Je papež „nadpozemský“? Nikoliv, je to člověk z masa a krve jako ty a já. Ale je to „zástupce Kristův“, a tak i když zůstává celým člověkem, může mezi námi zpřítomnit něco z Boží slávy. A síly zla? K smíchu, Bůh se jim směje a my s Ním. „Máme papeže! Bohu díky!“

VISION 2000 - 3/2010

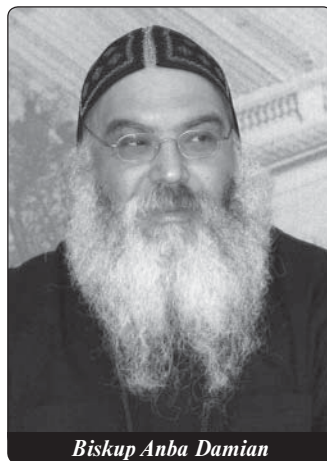
Překlad -lš-

Pronásledování křesťanů v Egyptě

Svědectví biskupa Anby Damiana

Při příležitosti tichého pochodu za pronásledované křesťany 19. března 2010 ve Vídni promluvil koptský biskup Anba Damian o situaci křesťanů v Egyptě.

Usilujeme o to, aby se situace našich souvěrců v Egyptě zlepšila a aby dosáhli rovnoprávnosti. Od roku 1971 došlo k 42 přepadením a útokům na kopty, jejich kostely a instituce a k vraždění nevinných lidí. Nemůžeme pochopit, proč jsou naši bratři a sestry bezprávně vězněni a mučeni.

Biskup Anba Damian

Může dojít k přehmatům, ale je nepochopitelné, proč pachatelé nejsou nikdy potrestáni. Ani jednou nebyl nikdo takový odsouzen. Koptové jsou však za všechno postihováni. Můj přítel lékař se dopustil malé „chyby na kráse“ a musel bez milosti za mříže.

Jsmo toho názoru, že pramenem egyptského zákonodárství je šaria. Podle tohoto „práva“, jestliže pachatelem je muslim a oběť křesťan, nemůže být muslim potrestán. Proto je pro soudce problém odsoudit muslima. To v praxi znamená beztrčnost pro pachatele. Požadujeme proto zákon, podle kterého by byly zločiny stíhány bez ohledu na náboženské vyznání.

Způsob, jakým se v Egyptě zachází s koptskými křesťany, poškozujee celou zemi, její pověst, turistický ruch i její hospodářství i samotný islám. Jestliže

se k současné praxi mlčí, vyvolává to dojem, že islám a terorismus jsou nerozlučně spjaty. Zde je třeba jasných slov, aby nevznikal dojem o symbióze teroru a islámu. Nemůže panovat stav, kdy kriminální živly se těší ochraně. Znam mnoho muslimů, kteří to odmítají.

Případ v Nag Hammadi, kde byli křesťané přepadeni loni o Vánocích, přesahuje všechny meze. Bezprostředně po bohoslužbě byli zastřeleni nevinní věřící. Pro něco takového není možné mít pochopení. Na celém světě jsme se modlili za tyto oběti, i za za muslimy, kteří při této střelbě zahynuli. Uspořádali jsme sbírku pro rodiny obětí křesťanů i muslimů. A já mohu dodat, že se denně modlím za ony pachatele.

Obracíme se na politiky této země, aby pachatelé nebyli chráněni, aby učitelé islámu byli podrobeni kontrole a aby páteční modlitby muslimů nebyly příležitostí k podněcování násilí. Obracíme se na rozumné lidi, aby příslušníci všech náboženství v zemi měli svá náležitá práva.

Zvláště apelujeme na imámy. Ti mají velkou odpovědnost. Mezi jejich posluchači je mnoho analfabetů, kteří všechny informace čerpají jen z jejich slov. Jsou silně ovlivněni jejich kázáními. Nedávno jsem byl v předměstí Káhiry a to, co jsem slyšel, nebylo kázání, ale vyhlášení války. Kládl jsem si otázku: Jak budou tito prostí posluchači na to reagovat? Když to slyší, jdou přímo útočit na nás.

Že my koptští křesťané ještě existujeme, je hotový zázrak. Můžeme za to děkovat jen Božímu působení.

V lednu krátce po atentátu poskytl biskup Damian interview pro Kirche in Not.

Co se ví o atentátnících?

Tři pachatelé, kteří stříleli na mladé křesťany, byli rychle zatčeni. Oni však jsou jen nástrojem jiných, kteří stojí v pozadí a tyto akce plánují. Tento vražedný útok nebyl náhodný, ale byl dlouho připravován. Jsou lidé, kteří zdejšího biskupa nenávidí a chtějí zasáhnout křesťany přímo do srdce. Z oficiálních míst bylo oznámeno pouze: „Jedná se o duševně úchylné jedince.“ K tomu mohu říct jedině: To jsou pohádky, které slyšíme stále. Ale už toho bylo dost. Je to snad nestoudný požadavek, abychom mohli žít jako rovnoprávní občané?

Žádáte vlastně jen náboženskou svobodu. Ta pro křesťany v Egyptě neexistuje?

V současné době je téměř zločinem, když se někdo chce v soukromém domě modlit. Když si chce křesťan koupit byt nebo dům, musí podepsat prohlášení, že tuto nemovitost nikdy nepoužije jako prostor k modlitbě. Tak daleko jsme v Egyptě došli!

Nemáme povolení postavit kostel nebo ho rozšířit. Když by někoho napadlo použít svůj dům jako kostel, musí počítat s tím, že dům bude zapálen. Není totiž nikoho, kdo by se ho zastal.

Podnětem k onomu útoku měla být údajně skutečnost, že jeden křesťan znásilnil muslimskou dívku.

Tuto pohádku jsme samozřejmě slyšeli. Je to pouhá pomluva. Kdyby to byla pravda, byla by již celá rodina pachatele vyražďena a jejich dům zapálen. Máme v Egyptě kulturu lži. To musím říct zcela jasně. Je takřka na denním pořádku, že jsou unášeny křesťanské dívky, které muslimové znásilňují, odnímají jim orgány a nutí je k prostituci. Pravda je taková, že toto násilí už trvá dlouho a biskup odmítá zastavit své protesty proti tomuto násilí, jak to od něho úřady žádají. Biskup požadoval odškodnění pro osoby, které přišly o své domy a své obchody. Odmítl ignorovat a zsměšnit před kamerami to, co se stalo. Nato mu řekli: „Ukážeme ti, co je islám zač, když nechceš dělat to, co chceme my!“

*Z VISION 2000 - 3/2010
přeložil -lš-*

PROTI POZDNÍM POTRATŮM

13. narozeniny chlapce, který přežil pozdní potrat ve 25. týdnu těhotenství, se staly v Německu příležitostí k protestům proti potratům postižených dětí. Matka, která chlapce adoptovala, prohlásila: „Tim velice miluje lidi a jsem šťastná, když vidím, jaké dělá pokroky.“ Dary, které umožňují jeho terapii, přinášejí potěšující plody. Stále se zlepšují jeho schopnosti motorické i komunikativní. Tim se zcela samostatně pohybuje a nemusí navštěvovat zvláštní školu. Bohužel, počet pozdních potratů, které jsou vyslovenou vraždou dětí schopných žít samostatně mimo mateřské lůno, stále roste.

SVĚTOVÝ DEN MLÁDEŽE 2011

409 dní před zahájením Světového dne mládeže v Madridu v roce 2011 přihlásilo se k setkání s Benediktem XVI. již 600 000 poutníků ze zahraničí. Nejvíce je Italů - 120 000. Poláků se hlásí 50 000. Pořadatelé požadují dobrovolný příspěvek solidarity 10 € pro ty, kteří si cestu do Španělska nemohou dovolit. Biskup César Franco řekl, že SDM není pro bohaté, ale pro všechny. Přihlášku je možno podat na internetové adrese www.madrid11.com. Internetový systém chtějí pak pořadatelé věnovat Vatikánu k pořádání podobných akcí. *Kath-net*

Naše milá Paní v Akitě

Anežka Sasagawa Katsuko narozená v roce 1931 byla od raného dětství churavá. V 19 letech podstoupila operaci slepého střeva. V důsledku předávkování narkotizujících prostředků došlo u ní k ochrnutí a následovaly četné pobyty v nemocnici. Jedna katolická ošetřovatelka ji seznámila s Ježíšem Kristem. Po rozhovoru s buddhistickým mnichem, který byl dosud jejím duchovním vůdcem, došlo k obrácení.

V roce 1956 se její zdravotní stav zhoršil a upadla do kómatu. Sestry z Nagasaki poslaly do kliniky v Myoko lurdskou vodu. Sotva přiložili vodu nemocné ke rtům, vrátilo se jí vědomí: její ochrnuté údy nabyly opět pohyblivosti.

Ve věku 25 let začala s velkou radostí a horlivostí působit v Myoko-Kogen jako katechetka. Ale 16. března 1973 během telefonního rozhovoru zjistila, že náhle zcela ohluchla. Lékaři to přisouvali ochrnutí sluchového nervu. Musela tedy svou katechetickou činnost ukončit. Její rodina ji chtěla vzít k sobě zpět, ale Anežka se rozhodla, že odejde ke Služebnicím Eucharistie v Yuzawadě. Jsou to kontemplativní sestry, jejichž řeholní společnost založil Mons. John Shojiro Ito, biskup v Nigatě.

První poselství

12. června 1969 byla sestra Anežka v klášteře. Kolem deváté hodiny ráno, když se před svatostánkem připravovala k adoraci, byla zaplavena nadzemským světlem. Poklekla a přijala toto světlo jako vnitřní Boží dar, který se hluboce dotýkal jejího srdce. Avšak její rozum se ptal: „Nejsem obětí halucinace?“

Ukázal se jí anděl a řekl jí, aby se po každém desátku růžence modlila fatimskou modlitbu: „Pane Ježíši, odpusť nám naše hříchy...“ Anežka o Fatimě nikdy neslyšela.

V noci se pohroužila do modlitby. Podává svědectví: „Uslyšela jsem hlas, který mi řekl: »Neboj se! Modli se nejen za sebe, ale za celé lidstvo. Dnešní svět zraňuje Nejsvětější Srdce našeho Pána. Mariina rána je mnohem hlubší než tvoje. Pojďme spolu do kaple.«“

To mě velmi uchvátilo a já jsem se podívala na tvář toho, jenž stál po mém pravém boku. Poznala jsem v ní podobnost s mojí milovanou sestrou, která zemřela před několika lety ve stavu křestní nevinnosti, a mimoděk jsem vyslovila její jméno. Ale anděl se usmál a naznačil pohybem hlavy, že se mýlím. „Jsem ten, kdo je s tebou a chrání tě.“ A pak se mému zraku ztratil.

Rychle jsem se oblékla, a když jsem vyšla ze dveří, stál opět přede mnou. Šla jsem za ním rychlým krokem dlouhou chodbou plná radostných pocitů, jako když někdo vede malé dítě za ruku. Když jsem vstoupila do kaple, anděl opět zmizel.

Zůstala jsem v kapli sama. Poklekla jsem před svatostánkem a blížila jsem se k soše Panny Marie, abych se podívala na ránu na její ruce. Náhle jsem uslyšela něžný hlas:

„Má dceró, má novicko, udělala jsi dobře, že jsi všechno opustila, abys mě mohla následovat. Moc tě trápí tvá hluchota? Brzy budeš uzdravena, buď si tím jistá. Měj trpělivost. Toto je poslední zkouška. Bolí tě rána na ruce? Pros za usmíření hříchů všech lidí. Každý článek tohoto společenství je mou nenahraditelnou dcerou. Modlíš se svědomitě modlitbu Služebnic nejsvětější Eucharistie? Pojď, pomodlíme se jí společně.“

Pak jsme se modlily společně: „Nejsvětější Srdce Ježíšovo, přítomné v Eucharistii...“ Tu mě hlas přerušil a řekl: „Skutečně přítomné,“ a aby to mé zmatené

► duši zdůraznil, řekl: „Od nynějška vkládej do modlitby »skutečně přítomně«.“ Klád důraz na „skutečně“.

Pokračovaly jsme: „Zasvěcují ti své tělo a svou duši, aby byly dokonale jedno s tvým Srdcem, které se na oltářích světa obětuje k slávě Boha a prosí o příchod jeho království. Podrž si tuto moji pokornou oběť sebe samé. Nakládej se mnou, jak chceš, k slávě a k triumfu Otce a k záchraně duší. Svátá Matko, nedopusť, aby mě cokoliv odloučilo od tvého Syna. Braň a chraň mě jako svou dceru. Amen.“

„Modli se za papeže, biskupy a kněze!“

Ve stejný den začala na ruce sochy krváčet rána ve znamení kříže. 25. července přišel biskup Ito, aby záležitost prozkoumal. Další den krvácení pokračovalo. Krev byla stále temnější. Ten den pocítila sestra Anežka bodavou bolest rány na své dlaně. Další den, v pátek 27. července, jí anděl řekl:

„Tvá utrpení se blíží ke konci. Uchovávej pečlivě vzpomínku na Mariinu krev a vtiskni si ji hluboko do srdce. Tato prolitá krev má nesmírný význam: je to drahocenná krev, která byla prolita za vaše obrácení, pro mír a jako dostiučinění za nevděk a urážky Boha. Modli se zvláště za obrácení hříšníků vzýváním Nejsvětějšího Srdce Ježíšova a jeho drahocenné krve.“

Druhé poselství, 3. srpna 1973

Nebeská Paní řekla Anežce: „Má dcero, má novicko, miluješ Pána? Jestliže ho miluješ, pak poslouvej, co ti řeknu, je to velice důležité. Musíš to sdělit svému představenému.“

Mnoho lidí Pána zarmucuje. Čekám na duše, které ho chtějí potěšit. Se svým Synem čekám na duše, které, aby uchlácholily hněv nebeského Otce, trpí místo hříšníků a nevděčných a svou obětí přinášejí smír.

Poselství Královny míru

Drahé děti, má mateřská výzva, kterou vám dnes sděluji, je výzva pravdy a života. Můj Syn, který je Život, vás miluje a opravdu zná. Abyste poznali a milovali sami sebe, musíte poznávat mého Syna, abyste poznávali a milovali druhé, musíte v nich vidět mého Syna. Proto, děti moje, modlete se, modlete se, modlete se, abyste pochopili a pohotovým duchem se odevzdali, v plnosti přeměnili a tím způsobem měli nebeské království ve svém srdci už na zemi. Děkuji vám!

Poselství svěřené Mirjaně, 2. července 2010

Otec chce světu ukázat svůj hněv a potrestat celé lidstvo. Už víckrát jsme se se Synem pokoušeli zmírnit jeho hněv. Zabránila jsem neštěstí, když jsem mu představovala drahocenné usmířující duše, které těší našeho Otce, když jsem poukazovala na utrpení jeho Syna na kříži, na jeho krev a jeho četné oběti: modlitbu, pokání, chudobu, statečnou obětavost, které mohly uklidnit Otcův hněv...

Plačící socha Panny Marie v Akitě

Přeji si, aby tvůj institut takto jednal. Aby si vážil své chudoby, aby se obrátil k modlitbě odčinnující nevděk a urážky mnoha, mnoha lidí. Zaveďte tuto modlitbu s vědomím tohoto úmyslu. Uskutečňte ji a obětujte ji jako dostiučinění za hříšníky. Kéž se každá z vás podle svých schopností a svého postavení plně oddá Pánu!

I v mém sekulárním institutu je nutná modlitba. Duše připravené k modlitbě se už spojily. Aniž byste příliš zdůrazňovaly formu, modlete se věrně a horlivě, ať potěšíte Pána.“

Po chvíli mlčení řekla: „Je to, co si ve svém srdci myslíš, taká pravda? Jsi skutečně ochotna obětovat se úplně a navždy? Má novicko, která chceš Pánu náležet cele, slož slib s vědomím, že budeš třemi hřeby přibita na kříž, chceš-li být nevěstou hodnou Pána. Tyto tři hřeby jsou: chudoba, čistota a poslušnost. Buď poslušná vedení svého představeného. Bude tě chápat a bude tě umět vést.“

Třetí poselství, 13. října 1973, oznámení Božího trestu

„Má milovaná dcero, poslouchej dobře, co ti řeknu. Musíš to předat dál, svému nadřízenému.“

Jak už jsem ti říkala dřív, chce nebeský Otec, pokud lidé nebudou litovat hříchů a nepolepší se, strašlivě potrestat celé lidstvo; tento trest bude hroznější než potopa, trest, jaký ještě nikdo nezažil. Oheň bude padat z nebe a zničí větší část lidstva, nebudou ušetřeni ani kněží, ani laici. Ti, kdo přežijí, budou trpět tak, že budou závidět mrtvým.

Jediné zbraně, které vám ještě zbývají, jsou růženec a znamení, která vám Syn zanechal.

Tatsuya Shimura: BLAHOŠLAVENÁ PANNA MARIA PLÁČE V JAPONSKU (AKITA)

Kniha pojednává o událostech v japonské Akitě, je krátkým shrnutím výpovědí svědků, které byly od začátku dubna 1974 uveřejňovány. Jako svědkové vypovídají sestry Institutu Služebnic posvátné Eucharistie a lékař pověřený zkoumáním stop krve, potu a slz sochy Panny Marie. Druhé vydání.

Matice cyrilometodějská s. r. o • Brož., A5, 40 stran, 50 Kč

Modlete se denně růženec za papeže, biskupy a kněze. Dábelské síly budou působit dokonce i v církvi: kardinálové povstanou proti kardinálům, biskupové proti biskupům. Církev bude plná lidí ochotných ke kompromisům. Kněží, kteří mě ctí, budou svými kolegy znevažováni a posmíváni; budou pustošeny oltáře a chrámy. Mnozí kněží a řeholníci, svedeni ďáblem, opustí Pánovu službu. Ďábel se zaměří zvláště na duše zasvěcené Bohu. Ztráta tolika duší mě rmoutí. Pohár už přetéká. Hřešili se stále víc, nebude už pak žádné milosrdenství. Mluv odvážně se svým představeným. Každý z vás je vybízen k modlitbě a kajícím skutkům!“

4. ledna 1974 začala dřevěná socha Panny Marie v kapli Služebnic Eucharistie plakat krvavými slzami. Až do 15. září 1981 se tak stalo stojedenně. Diecézní biskup Mons. Ito byl osobně svědkem tohoto úkazu. V den, kdy tento krvavý pláč začal, zjevil se anděl Anežce a řekl jí:

„Nedivte se, že vidíte P. Marii plakat. Každá duše, která se obrátí a zasvětila Bohu, je jejímu srdci drahocenná. Projevuje svou bolest, aby znovu oživila vaši slabnoucí víru. Teď, když jste viděli její slzy, potěšte ji a mluvte o tom směle, rozšiřujte úctu k ní k její oslavě a k oslavě jejího Syna.“

22. dubna 1984 potvrdil Mons. John Shojiro Ito nadpřirozený charakter těchto zjevení a povolil v celé diecézi uctívat Matku Boží z Akity. V červnu 1988 potvrdil toto rozhodnutí kardinál Josef Ratzinger a řekl: „Poselství z Akity a poselství z Fatimy jsou v podstatě totožné.“

Socha Panny Marie v Akitě se podobá obrazu Paní a Matky všech národů v Amsterodamu.

*Podle René Laurentin:
Dictionnaire encyclopédique
des apparitions de la Vierge.
Fayard, Paris 2007
Překlad -lš-*

EDITORIAL - pokračování ze str. 2

nejslavnostnější a hudebně nejvýraznější“. Stačí to?

Dovolím si použít kvůli národnosti určité analogie z jiné oblasti.

Představme si situaci matky, které bylo umožněno za zvláštních okolností a ze zcela zvláštních důvodů (je zbytečné o nich diskutovat a prostě je vezměme jako hotovou věc), aby byla co nejblíže operaci svého na smrt nemocného dítěte. Na operačním stole se odehrává proces, k němuž je kompetentní pouze vysoce kvalifikovaný chirurg – operatér. Ten při svém výkonu mluví se svým personálem řečí, které matka vůbec nerozumí, ale ona přesto chápe, že všechno to, co se zde říká, je pro průběh operace zcela nezbytné. Kdyby tato matka chtěla trvat na tom, aby se na operačním stole dělo jen to, co je pro ni zcela srozumitelné a přístupné, bylo by její dítě ztraceno, protože k jeho záchraně je zapotřebí něčeho, co daleko přesahuje její znalosti, dovednosti a veškerou kompetenci. Znamená to, že je odsouzena k naprosté pasivitě a netečnosti? Vůbec ne, i ona může přispět ke zdárnému výsledku toho, co se odehrává na operačním stole. Může k tomu přispět způsobem sobě vlastním, když uplatní tu svou kompetenci, která se opírá o její víru. Její nikoliv nevýznamná, a možná nejúčinnější spoluúčast je v tom, že ve svém postavení opřena o svou pevnou víru a důvěru naléhavě prosí s celou vroucností svého mateřského srdce o pomoc, lásku a milosrdenství nebeského Otce.

Naše Matka církev a tridentický koncil věděl velmi dobře, proč při obraně mše svaté před protestantisací trval na tom, aby nejposvátnější část mše svaté, eucharistická modlitba neboli kánon, nebyla hlasitou deklamací, ale tichou modlitbou kněze před Boží tváří. Eucharistická modlitba nemůže mít charakter vyprávění. Její slova ve své nejposvát-

nější části jsou adresována Bohu, nikoliv lidu, jsou vyhrazena povolánímu a k tomu cíli posvěcenému obětníku – knězi. K tomuto stavu a úkolu nikdo nemůže sám sebe povolat ani zplnomocnit, nemohl to udělat dokonce ani sám Kristus, jak jsme slyšeli z úst Benedikta XVI., nýbrž povolal ho Nejvyšší tím, že ho ustanovil Veleknězem i Obětí podle řádu Melchizedecha. O takovém vyvolání a povolání nerozhoduje člověk, ale sám Bůh. Tam, kde by se ztratila tato posvátná „podřízenost“ a výlučnost a z toho plynoucí úcta, tam by končilo náboženství. Zde nikdy nemůže dojít k nějakému zlidovění, všeobecnému přístupnosti. To, že se před věřícími děje také něco skrytého, tajemného a nedostupného, a právě proto svrchovaně posvátného, to vůbec neznamená jejich ochuzení ani omezení, naopak, čím je ono posvátné a vznešené dění a konání tajemnější a skrytější, čím více je nejsvětější tajemství přesahuje, tím větší je také dar, kterým je toto sacrosanctum (svatosvaté) ve svém konečném dopadu a výsledku obdarovává a posvěcuje. Cesta k zvýšení „aktivní účasti“ nevede vymýšlením vnějších aktivit ani rozměňováním posvátna, ale pochopením a přijetím samé podstaty nejsvětější Oběti. Co nám pomůže, když na místo nepřiměřenějších vnějších projevů úcty k Nejvyššímu, jako jsou úklony a pokleknutí, nastoupí aktivity, které naopak odvádějí pozornost od Boha k člověku? Hledáme v chrámech zdařilá společná setkání, která předsedající dovedně moderuje, anebo spíše to, co se nikde jinde nevyskytuje, totiž přímo zázračné a zcela osobní setkání s Bohem? Aktivní účast není vnější, ale ve skutečnosti vnitřní záležitost, která spočívá ve správném postoji srdce, a cesta k ní se nemůže obejít bez hluboké víry, úcty a pokory. Lidí v kostele ubývá, protože je už nespokojují ani svévolné tvořivé nápady některých moderátorů, ale

především proto, že je nikdo naučil vidět vírou, jak drahocenné, jedinečné a nenahraditelné je to, čeho se mohou při mši svaté účastnit, a jak nesmírných darů se jim zde dostává. Nikdo jim také nepřipomíná jejich těžkou zadluženost před Bohem. Hmotný blahobyť je pro ně zřejmě v Kalvinově duchu také znamením blahobytu duše, ačkoliv je tomu často právě naopak a duše strádá v nejhlubším nedostatku.

Pater Matteo Crawley (viz str. 4) poukazuje na bolestné případy těžkého ohrožení těch, kteří tvrdošijně odmítají obrácení, na naléhavou potřebu jejich záchrany. Kdo z nás nemá ve svém okolí takové zbloudilé? Kolik je to dětí, které opustily víru svých rodičů a dostaly se často do nejhoršího područí! K jejich obrácení nepřispějeme tím, že přineseme konvičky nebo se držíme se sousedy za ruce, ale tím, že se za své drahé z celého srdce vroucně a pokorně modlíme a že se za ně výslovně obětujeme. K tomu však jsou potřebná jiná slova než ta, která byla vždy vyhrazena knězi. A nejsou to jen naši příbuzní, kteří potřebují obrácení. Varovná slova naší nebeské Matky, která pláče krvavými slzami (viz. str. 11), nejsou slova řečená jen tak do větru: „Otec chce světu ukázat svůj hněv a potrestat celé lidstvo. Už víckrát jsme se se Synem pokoušeli zmírnit jeho hněv. Zabránila jsem neštěstí, když jsem mu představovala drahocenné usmířující duše, které těší našeho Otce, když jsem poukazovala na utrpení jeho Syna na kříži, na jeho krev a jeho četné oběti: modlitbu, pokání, chudobu, statečnou obětavost, které mohly uklidnit Otce hněv...“

Kdyby všichni kněží světa pozvedali kalich k Otci s tímto vědomým úmyslem a předkládali mu spolu s Marií-Spoluvykupitelkou naléhavě nejdražší a nejvzácnější poklad Krve jeho Syna jako výkupnou cenu za obrácení a záchranu současného světa, brzy bychom zakusili spasitelné účinky bohoslužby darované

nám právě k tomu, aby nás smiřovala s Bohem.

Bohužel je stále méně těch, kteří jsou ochotni přijímat tyto výzvy. Měli bychom věnovat pozornost slovům Benedikta XVI.: (str. 8) „Kéž jsou vždy teologové schopni naslouchat tomuto prameni víry a zachovat si pokoru a prostotu maličkých! Připomněl jsem to před několika měsíci, když jsem řekl: »Máme velké učence, velké specialisty, velké teology, učitele víry, kteří nás naučili mnoha věcem. Pronikli do podrobností Písma svatého..., ale nedokázali vidět samo tajemství, ono pravé jádro... To podstatné jim zůstalo skryté. A naopak jsou i v naší době maličci, kteří poznali takové tajemství. Pomysleme na svatou Bernadetu Soubirous, na svatou Terezií z Lisieux, s jejich novou četbou Bible, ‚nevědeckou‘, ale takovou, která vstupuje až do samého srdce Písma.«“

Tyto prosté duše ve své pokore totiž nepodrobují Boha skeptické kritice svého myšlení, nestávají se nepropustným filtrem Božích poselství, která jsou adresována nám všem!

Praktický ateismus začíná tím, že jedinec si chce svůj vztah k Bohu zprostředkovat a uspořádat sám. Tím se však ve skutečnosti přestává podřízovat Bohu a naopak Boha podřízuje sobě. Stává se sám sobě nejvyšší autoritou a z Boha dělá nanejvýš „dědečka z pohádky“, který má „záračně“ zasáhnout v kritické situaci, na kterou už sám nestačí. S rostoucí sebejistotou opustí nakonec i tuto fikci a zůstane jen jako lidský suverén bez Boha.

Prosme Pannu Marii, aby nás naučila čerpat s radostí vodu z pramenů Spasitele, aby nás naučila, jak se máme spolu s ní „modlit mši svatou“. Opravdové modlitbě se nenaučí nikdo bez hluboké víry a ještě hlubší pokory.

-š-

⁽¹⁾ Viz „Hochgebet“ in *Christ in der Gegenwart*, 2. července 2010, str. 271.

Pondělí 26. 7. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Octava dies (585. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:35 Nigérie - Dialog pro život 6:50 Premonstráti z Grimbergenu 7:05 Dekor struktur 7:25 Posvátný okrsek OSTROV 7:45 GOODwillBOY II. (11. díl): Sledge hockey 8:10 Setkání u studny (1. díl) - P. ThDr. Michael Slavík 8:55 Momentky z ostrova krásy: Korsika 9:05 Procházka památkovou rezervací Příbor: Zastavení u kostela Narození Panny Marie [P] 9:25 Historie válečného letectví (3. díl): Kroky leteckých sil, Předehra války 10:00 Přijeme si... 10:15 Pouť do Svaté země L. P. 2000: očima poutníka s kamerou 10:35 Na koberečku (24. díl) 10:50 Cesta k andělům (12. díl): Miluška Voborníková 11:30 Soucítění srdce 11:45 Bolek a Lolek (39. díl): Nezvyklý objev 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Verner Collegium: Live in Prague 13:30 Cesty za poznáním: Sýrie 14:20 Kulatý stůl na téma: Dívčí časopisy (IN) 15:50 Misionáři Ježíše 16:20 Otevřete nám dveře milosrdenství 16:50 Čtème z křesťanských periodik 17:00 NOEparáda (57. díl): 14. finále [L] 17:25 V posteli chit-chat (7. díl) 18:15 Noeland (7. díl) 18:40 Bolek a Lolek (40. díl): Ochránci práva [P] 18:50 Putování modrou planetou: Kamčatka krásná neznámá 19:25 Ekoauto (9. díl) [P] 19:40 Hornolidečko - Lačnov 20:00 Harfa Noemova II. (4. díl) 20:25 Víra plná života (Chile) [P] 21:10 Na koberečku (31. díl) 21:25 Cesty za poznáním: Orient Express 21:50 Noekreace aneb Vandrování (45. díl) 22:05 Setkání u studny (2. díl) - P. ThDr. Michael Slavík [P] 22:40 Monsignor František Hruza 23:05 Léta letí k andělům (20. díl): Martin Dejdar 23:30 Čtème z křesťanských periodik 23:40 Verner Collegium: Live in Prague 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 27. 7. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Cesty za poznáním: Socha Svobody 6:15 Víra plná života (Chile) 7:00 Bůh v Tibetu 7:25 Cesty za poznáním: Burj al-Arab 7:50 Noeland (8. díl) 8:15 V posteli chit-chat (8. díl) 9:05 Noekreace aneb Vandrování (45. díl) 9:15 Svědek naděje (6. díl): Řím 9:50 Atlas Charity: Poradna pro občany ve Frýdlantu nad Ostravicí 10:00 Momentky z ostrova krásy: Korsika 10:10 Platinové písničky (4. díl): Dechovka 10:40 Pro vita mundi (22. díl): Ondřej Prokop 11:20 Ekoauto (9. díl) 11:35 Táto, mámo, proč? (11. díl): Proč jsou některé želvy jiné? [P] 11:45 Bolek a Lolek (40. díl): Ochránci práva 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Benefiční koncert 13:15 Octava dies (585. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 13:50 Kulatý stůl: Putování modrou planetou - Etiopie 15:20 Setkání u studny (2. díl) - P. ThDr. Michael Slavík 16:00 Cesty za poznáním: Namib park 16:10 Kostel na předměstí 16:20 Labyrint světa a ráj srdce 16:35 Ja som s vami (7. díl): Mirka, nejvyšší meta [P] 16:45 Hlubinami vesmíru s doc. Josipem Kleczkem: O životě ve vesmíru (1. díl) 17:30 GOODwillBOY II. (12. díl): Vatican Citizen 17:55 Na koberečku (31. díl) 18:10 Cena smíření: O foholní sestře Sáře 18:25 Táto, mámo, proč? (11. díl): Proč jsou některé želvy jiné? 18:35 Bolek a Lolek (40. díl): Ochránci práva 18:45 Ve jménu Ježíše (12. díl): Af je biskupem Ambrož! 19:10 Noekreace aneb Vandrování (45. díl) 19:20 Přijeme si... 19:35 Cesty za poznáním: Kennedyho vesmírné středisko 19:45 Zpravodajské Noeviny: 27. 7. 2010 [P] 20:00 Jako hořčičné zrno (4. díl) [P] 20:45 Zpravodajské Noeviny: 27. 7. 2010 20:55 Procházka památkovou rezervací Příbor: Zastavení u kostela Narození Panny Marie 21:15 Historie válečného letectví (4. díl): Vzdušná válka začíná, Tvoření bitevních linií 21:40 Kampaň pre Ježíša [P] 22:05 Bez hábitu (16. díl): Piaristé - Strážnice 23:00 Atlas Charity: Poradna pro občany ve Frýdlantu nad Ostravicí 23:05 Svědek naděje (6. díl): Řím 23:40 Čtème z křesťanských periodik 23:45 Zpravodajské Noeviny: 27. 7. 2010 0:00 Klapka s ... (5. díl) 1:00 Poslech Radia Proglas [P].

Středa 28. 7. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Zpravodajské Noeviny: 27. 7. 2010 6:15 Cesty za poznáním: Velká mešita Hassana II. 6:25 Čtème z křesťanských periodik 6:30 Historie válečného letectví (4. díl): Vzdušná válka začíná, Tvoření bitevních linií 6:55 Přijeme si... 7:10 Misionáři Ježíše 7:35 JuniorTV Kopřivnice (7. díl) 7:55 GOODwillBOY II. (13. díl): Nepomocem 8:20 Křižovatky - Mons. Jaroslav Škarvada (4. díl)

8:45 Putování modrou planetou: Kamčatka krásná neznámá 9:20 Cesta k andělům (12. díl): Miluška Voborníková 10:05 Posvátný okrsek OSTROV 10:25 Noemova pošta 2010: červenec 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Setkání u studny (1. díl) - P. ThDr. Michael Slavík 12:45 Monsignor František Hruza 13:10 Hornolidečko - Lačnov 13:20 Hornolidečko - Dožínky 13:30 Octava dies (585. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 14:00 Na koberečku (31. díl) 14:15 Obrázky z Joglandu 14:30 Do vienka dané... Čipkárka z Pobedína 14:45 Ekoauto (9. díl) 15:00 Atlas Charity: Poradna pro občany ve Frýdlantu nad Ostravicí 15:05 Otevřete nám dveře milosrdenství 15:35 Pouť do Svaté země L. P. 2000: očima poutníka s kamerou 16:00 Zpravodajské Noeviny: 27. 7. 2010 16:10 Jako hořčičné zrno (4. díl) 17:00 V posteli chit-chat (9. díl) 17:50 NOEparáda (57. díl): 14. finále 18:15 Noeland (8. díl) 18:40 Bolek a Lolek (41. díl): Olympiáda v Mexiku [P] 18:50 Cesty za poznáním: Sýrie 19:40 Momentky z ostrova krásy: Korsika 20:00 Léta letí k andělům (21. díl): David Vávra 20:15 Přijeme si... [P] 20:30 Atlas Charity: Farní charita Starý Knín [P] 20:50 Kampaň pre Ježíša 21:10 Cesty za poznáním: Orient Express 21:35 Nigérie - Dialog pro život 21:55 Procházka památkovou rezervací Příbor: Zastavení u kostela Narození Panny Marie 22:15 Noekreace aneb Vandrování (45. díl) 22:30 Kulatý stůl na téma: Dívčí časopisy (IN) 0:05 Benefiční koncert 1:15 Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 29. 7. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Zpravodajské Noeviny: 27. 7. 2010 6:15 Klapka s ... (5. díl) 7:15 Setkání u studny (2. díl) - P. ThDr. Michael Slavík 7:50 Pustevny 8:15 Noeland (7. díl) 8:40 V posteli chit-chat (10. díl) 9:30 Přijeme si... 9:45 Cesty za poznáním: Kennedyho vesmírné středisko 10:00 Momentky z ostrova krásy: Korsika 10:10 Noekreace aneb Vandrování (45. díl) 10:20 Pro vita mundi (22. díl): Ondřej Prokop 11:00 Atlas Charity: Farní charita Starý Knín 11:20 Kostel na předměstí 11:35 Táto, mámo, proč? (12. díl): Proč je Osamělý Jirka osamělý? 11:45 Bolek a Lolek (41. díl): Olympiáda v Mexiku 12:00 Polední modlitba 12:05 Cesty za poznáním: Mořský cestovatel 12:15 Platinové písničky (4. díl): Dechovka 12:45 Léta letí k andělům (21. díl): David Vávra 13:00 Kulatý stůl: Putování modrou planetou - Etiopie 14:35 Svědek naděje (6. díl): Řím 15:10 Harfa Noemova II. (4. díl) 15:35 Cesty za poznáním: Burj al-Arab 16:00 Zpravodajské Noeviny: 27. 7. 2010 16:15 Kampaň pre Ježíša 16:35 Hornolidečko - Lačnov 16:45 Víra plná života (Chile) 17:30 Ve jménu Ježíše (12. díl): Af je biskupem Ambrož! 18:00 Sestra Sára: O domácím úkolu od papeže 18:15 Cesty za poznáním: Sýrie 18:25 Táto, mámo, proč? (12. díl): Proč je Osamělý Jirka osamělý? 18:35 Bolek a Lolek (41. díl): Olympiáda v Mexiku 18:45 GOODwillBOY III. (1. díl): Church is Community 19:25 Procházka památkovou rezervací Příbor: Zastavení u kostela Narození Panny Marie 19:45 Ja som s vami (7. díl): Mirka, nejvyšší meta 20:00 U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (3. díl) 21:00 Loreto 21:20 Bůh v Tibetu 21:45 Cesty za poznáním: Socha Svobody 22:00 Ja som s vami (7. díl): Mirka, nejvyšší meta 22:10 Octava dies (585. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 22:40 Hlubinami vesmíru s doc. Josipem Kleczkem: O životě ve vesmíru (1. díl) 23:20 Ekoauto (9. díl) 23:35 Misionáři Ježíše 0:05 Do vienka dané... Čipkárka z Pobedína 0:20 Cesta k andělům (12. díl): Miluška Voborníková 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 30. 7. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Čtème z křesťanských periodik 6:10 Verner Collegium: Live in Prague 7:30 Cesty za poznáním: Orient Express 7:55 Atlas Charity: Farní charita Starý Knín 8:15 NOEparáda (57. díl): 14. finále 8:40 GOODwillBOY III. (2. díl): LIVE IN Ukraine 9:10 Sestra Sára: O domácím úkolu od papeže 9:15 Historie válečného letectví (4. díl): Vzdušná válka začíná, Tvoření bitevních linií 9:40 Zpravodajské Noeviny: 27. 7. 2010 9:55 Křižovatky - Mons. Jaroslav Škarvada (4. díl) 10:20 Labyrint světa a ráj srdce 10:35 Monsignor František Hruza 11:00 Setkání u studny (1. díl) - P. ThDr. Michael Slavík 11:45 Bolek a Lolek (41. díl): Olympiáda v Mexiku 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Otázky na téma:

Exorcismus 13:45 Procházka památkovou rezervací Příbor: Zastavení u kostela Narození Panny Marie 14:05 Platinové písničky (4. díl): Dechovka 14:35 Ja som s vami (7. díl): Mirka, nejvyšší meta 14:45 Obrázky z Joglandu 15:00 Jako hořčičné zrno (4. díl) 15:45 Cesty za poznáním: Namib park 16:00 Zpravodajské Noeviny: 27. 7. 2010 16:10 U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (3. díl) 17:10 Putování modrou planetou: Kamčatka krásná neznámá 17:50 Posvátný okrsek OSTROV 18:10 Noeland (7. díl) 18:35 Bolek a Lolek (42. díl): Ošetřovatelé zvířat [P] 18:45 V posteli chit-chat (11. díl) 19:35 Přijeme si... 20:00 Nedělní čtení (37. díl): 18. neděle v mezidobí [P] 20:30 Jánošíkove dni v Terchovej: A veru Rozsutec [L] 23:00 Cesty za poznáním: Kennedyho vesmírné středisko 23:10 Atlas Charity: Farní charita Starý Knín 23:30 Octava dies (585. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 0:05 Bez hábitu (16. díl): Piaristé - Strážnice 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 31. 7. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Zpravodajské Noeviny: 27. 7. 2010 6:15 Léta letí k andělům (21. díl): David Vávra 6:30 Bez hábitu (16. díl): Piaristé - Strážnice 7:25 Platinové písničky (4. díl): Dechovka 7:55 Otevřete nám dveře milosrdenství 8:25 Atlas Charity: Farní charita Starý Knín 8:50 Noeland (8. díl) 9:10 Ve jménu Ježíše (12. díl): Af je biskupem Ambrož! 9:35 JuniorTV Kopřivnice (7. díl) 10:00 GOODwillBOY III (2. díl): LIVE IN Ukraine 10:30 NOEparáda (57. díl): 14. finále 10:55 Do vienka dané... Čipkárka z Pobedína 11:10 Cesty za poznáním: Burj al-Arab 11:35 Táto, mámo, proč? (13. díl): Proč jsme každý jiný? [P] 11:45 Bolek a Lolek (42. díl): Ošetřovatelé zvířat 12:00 Angelus Domini 12:05 Benefiční koncert 13:15 Na koberečku (31. díl) 13:35 Přijeme si... 13:50 Zpravodajské Noeviny: 27. 7. 2010 14:00 Hornolidečko - Lačnov 14:10 Sestra Sára: O domácím úkolu od papeže 14:15 Cesty za poznáním: Sýrie 15:05 Pro vita mundi (22. díl): Ondřej Prokop 15:45 Procházka památkovou rezervací Příbor: Zastavení u kostela Narození Panny Marie 16:10 Ja som s vami (7. díl): Mirka, nejvyšší meta 16:20 Noekreace aneb Vandrování (45. díl) 16:30 Cesty za poznáním: Fés 16:40 Noční univerzita: Bůh nikomu nestraní - P. Petr Karas [P] 17:40 Jako hořčičné zrno (4. díl) 18:25 Táto, mámo, proč? (13. díl): Proč jsme každý jiný? 18:35 Bolek a Lolek (42. díl): Ošetřovatelé zvířat 18:45 Cesta k andělům (13. díl): Max Kašparů 19:30 Nedělní čtení (37. díl): 18. neděle v mezidobí 20:00 Pustevny 20:30 Jánošíkove dni v Terchovej: Sluk - Sen [L] 22:00 Jánošíkove dni v Terchovej: Všade dobre, v Terchovej najlepšie [L] 23:05 Bůh v Tibetu 23:30 Nedělní čtení (37. díl): 18. neděle v mezidobí 0:00 U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (3. díl) 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 1. 8. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Cesty za poznáním: Mořský cestovatel 6:15 Evangelium [P] 6:25 Nedělní čtení (37. díl): 18. neděle v mezidobí 6:50 U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (3. díl) 7:50 Jako hořčičné zrno (4. díl) 8:35 Cesty za poznáním: Orient Express 9:00 Atlas Charity: Farní charita Starý Knín 9:20 Pustevny 9:45 Čtème z křesťanských periodik [P] 9:50 Sestra Sára: O domácím úkolu od papeže 10:00 Posvátný okrsek OSTROV 10:20 Evangelium 10:30 Primiční mše svatá P. Karla Rechtenberga [P] 11:30 Léta letí k andělům (21. díl): David Vávra 11:45 Kostel na předměstí 12:00 Polední modlitba se Sv. otcem Benediktem XVI. [L] 12:20 Zpravodajské Noeviny: 27. 7. 2010 12:30 Přijeme si... [P] 12:45 Čtème z křesťanských periodik 12:50 Platinové písničky (5. díl): Dechovka 13:20 Labyrint světa a ráj srdce 13:40 Procházka památkovou rezervací Příbor: Zastavení u kostela Narození Panny Marie 14:00 Křižovatky - Mons. Jaroslav Škarvada (4. díl) 14:30 Jánošíkove dni v Terchovej: Prechádzky po kraji [L] 17:00 Noeland (7. díl) 17:30 Ve jménu Ježíše (13. díl): Ambrož a cisár [P] 17:55 V posteli chit-chat (11. díl) 18:45 Pouť do Svaté země L. P. 2000: očima poutníka s kamerou 19:05 Cesta k andělům (13. díl): Max Kašparů 19:45 Kostel na předměstí 20:00 Octava dies (586. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 20:30 Zelenka - Missa votiva 21:40 Noekreace aneb Vandrování (46. díl) 21:50 Nedělní čtení (37. díl): 18. neděle v mezidobí 22:20 Misionáři Ježíše 22:45 Obrázky z Joglandu 23:00 Setkání u studny (2. díl) - P. ThDr. Michael Slavík 23:35 Premonstráti z Grimbergenu 23:55 Loreto 0:15 Platinové písničky (5. díl): Dechovka 0:45 Kampaň pre Ježíša 1:05 Poslech Radia Proglas [L].

Společenství cyrilometodějských poutníků srdečně zve na **X. PĚŠÍ POUTĚ NA POSVÁTÝ VELEHRAD** na poděkování za poselství evangelia a s prosbou za obnovu víry v našem národě. Putujeme **od pondělí 16. 8. 2010**, pouť vrcholí **v sobotu 21. 8. 2010** v poledne ve velehradské bazilice mší svatou. Duchovní téma X. pouti: **Desatero Božích přikázání**.

ODKUD putujeme: V pondělí 16. 8. z Vítochova nebo Vranova n/D anebo z Netína, **v úterý 17. 8.** pokračujeme z Olešnice nebo ze Znojma anebo z Velkého Meziříčí, **ve středu 18. 8.** se vychází také z Brna-Bystřice nebo z Olomouce, **ve čtvrtek 19. 8.** i ze Slavkova u Brna, **v pátek 20. 8.** také z Ratiškovic. Všude po cestě se můžete připojit. Denně jdeme pěšky 22 až 36 km. Jede s námi vozidlo, které veze zavazadla (i unavené poutníky). **V sobotu 21. 8. 2010** jdeme společně v 8.00 z Boršic u Buchlovic nebo z Buchlovic (nebo ve 4.00 z Uherského Brodu). V 11.00 na nádvoří na Velehradě obnovíme zasvěcení, **ve 12.00 bude v bazilice mše svatá s arcibiskupem Janem Graubnerem**, v 15.00 svátostné požehnání a rozloučení. Přejeme si, aby tato pouť byla jako tenkrát v Betlémě „radost pro všechny lid“ (Lk 2,10), pro poutníky i pro ty, kdo se s nimi setkají.

CO POTŘEBUJETE: spacák a karimatku, zápisné. Spát se bude vždy pod střechem. **U KOHO SE HLÁSIT:** P. Jan Peňáz, 679 05 Křtiny 72, tel. 736 529 221, www.poutnik-jan.cz • P. Marek Dunda, 671 03 Vranov n/D 20, tel. 515 296 384, www.fatym.com • jáhen Ladislav Kinc, 592 64 Prosetín 79, tel. 516 463 315.

Premonstrátský klášter Želiv se na dva měsíce ponořil do největšího **kulturního festivalu** v historii kláštera **MUSAE SILOENES**, který představí hlavně duchovní hudbu a **potrvá do soboty 4. září 2010**. Cena vstupenky na jednotlivé koncerty je 100 Kč a je v ní zahrnuta také speciální noční prohlídka kláštera s netradičním výkladem. V rámci festivalu se bude promítat film *Dobří holubi se vracejí*, který byl natočen v klášteře. Na programu jsou připraveny nejen koncerty vážné hudby, ale i výstava fotografií, výstava obrazů nebo přednáška o barokní malířské výzdobě kláštera. Podrobný program najdete na <http://zeliv.eu/festival/program-festivalu>.

Norbertinum – vícecélové centrum nabízí **ubytování návštěvníkům poutního místa na Svatém Kopečku u Olomouce** v tichém prostředí v jednolůžkových, příp. dvoulůžkových pokojích. Kontakt na e-mail: info@premonstratky.cz.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou ve dnech **21.-22. 8. 2010** na duchovní obnovu s Janem M. Vianneyem VI. **OMRZELOST JE JEDNA FORMA DUCHOVNÍ LENOSTI – O LENOSTI**. Program začíná v sobotu v 9 hodin mší svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu (vede S. Siarda L. Trochová). Zakončení v neděli ve 13 hodin. Ubytování a stravování je zajištěno v Norbertinu. **Cena 480 Kč.** Z důvodu omezené kapacity je nutné se **přihlásit do 16. 8. 2010** na e-mail info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty a obláti Panny Marie Neposkvrněné Vás zvou na **1. SOBOTU na Klokotech 7. srpna 2010 – P. Vlastimil Kadlec, OMI: Maria – Matka církve**. Program: 10.00 zahájení dopoledního programu – Emauz • 12.00 možnost občerstvení v Emauzích z vlastních zásob • 14.00 odpolední program – Emauz • 16.00–17.00 adorace – příležitost ke svátosti smíření (v kostele) • 16.30 růženec • 17.00 mše svatá v kostele. Dále zveme na **POUŤ K PANNĚ MARIÍ KLOKOTSKÉ v sobotu 14. srpna 2010**. Program: 8.00 první mše svatá – P. Mgr. Vlastimil Kadlec, OMI (s novokněžským požehnáním) • 10.00 hlavní mše svatá – hlavní celebrant biskup litoměřický Mons. Mgr. Jan Baxant • 14.00 beseda s P. Güntherem Ecklbauerem, OMI (misionář v Pákistánu) • 15.00 klokotské hodinky a svátostné požehnání s krátkou adorací • 17.00 mše svatá. Od rána možnost přistoupit ke svátosti smíření. **V neděli 15. srpna** mše svatá v 10.00 – P. Günther Ecklbauer, OMI • 15.00 krátká adorace se svátostným požehnáním.

Termíny duchovních cvičení na podzim 2010 v exercičním domě v Kolíně:

13. 9. – 17. 9. Základ postupu duše, P. J. Tichý SJ • **26. 9. – 2. 10.** Ignaciánská duchovní cvičení – III. týden, P. F. Lízna SJ • **26. 10. – 30. 10.** Ignaciánská duchovní cvičení pro seniory, P. J. Hladíš SJ • **31. 10. – 6. 11.** Ignaciánská duchovní cvičení – IV. týden, P. F. Lízna SJ • **12. 11. – 14. 11.** Jaké je tvé povolání? P. J. Regner SJ • **30. 11. – 4. 12.** Adventní duchovní obnovy, P. J. Hladíš SJ • **9. 12. – 12. 12.** Adventní duchovní obnovy, P. J. Čupr SJ. Mimo tyto termíny nabízíme také možnost individuálního pobytu. Ubytování v jednolůžkových pokojích s vlastním sociálním zařízením. Cena pobytu 450 Kč za 1 den, 350 Kč za každý další den. **Kontakt:** Exerciční dům, Kutnohorská 26, 280 02 Kolín • e-mail: exercicie.kolin@seznam.cz • tel. 731 182 112.

Liturgická čtení

Neděle 25. 7. – 17. neděle v mezidobí
1. čt.: Gn 18,20–32
Ž 138(137),1–2a.2bc+3.6–7ab.7c–8
Odp.: 3a (*Když jsem volal, Hospodine, vyslyšels mě.*)
2. čt.: Kol 2,12–14
Ev.: Lk 11,1–13
Slovo na den: *Neodbytnost.*

Pondělí 26. 7. – památka sv. Jáchyma a Anny
1. čt.: Jer 13,1–11
Dt 32,18–19.20.21
Odp.: 18a (*Opustil jsi Boha, který tě zplodil.*)
Ev.: Mt 13,31–35
Slovo na den: *Nebeské království je jako hořčičné zrno.*

Úterý 27. 7. – památka sv. Gorazda a druhů (V Čechách: nezávazná památka sv. Gorazda a druhů)
1. čt.: Jer 14,17–22
Ž 79(78),8.9.11+13
Odp.: 9bc (*Pro slávu svého jména, Bože, vysvobod' nás!*)
Ev.: Mt 13,36–43
Slovo na den: *Pole je svět.*

Středa 28. 7. – ferie
1. čt.: Jer 15,10.16–21
Ž 59(58),2–3.4–5a.10–11.17.18
Odp.: srov. 17d (*Bůh je mé útočiště, když je mi úzko.*)
Ev.: Mt 13,44–46
Slovo na den: *Když ho člověk najde, zakryje ho.*

Čtvrtek 29. 7. – památka sv. Marty
1. čt.: 1 Jan 4,7–16
Ž 34(33),2–3.4–5.6–7.8–9.10–11
Odp.: 9a (*Okuste a vízte, jak je Hospodin dobrý.*)
Ev.: Jan 11,19–27 nebo Lk 10,38–42
Slovo na den: *Znepokojuješ se pro mnoho věcí.*

Pátek 30. 7. – nez. pam. sv. Petra Chryzologa
1. čt.: Jer 26,1–9
Ž 69(68),5.8–10.14
Odp.: 14c (*Vyslyš mě, Bože, ve své veliké lásce!*)
Ev.: Mt 13,54–58
Slovo na den: *Kde se to všechno u něho vzalo?*

Sobota 31. 7. – památka sv. Ignáce z Loyoly
1. čt.: Jer 26,11–16.24
Ž 69(68),15–16.30–31.33–34
Odp.: srov. 14 (*Vyslyš mě, Bože, v čas milosti!*)
Ev.: Mt 14,1–12
Slovo na den: *Pro přísahu a kvůli hostům.*

BREVIÁŘ PRO LAIKY

24. – 31. ČERVENCE 2010

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 25. 7.		PO 26. 7.		ÚT 27. 7.		ST 28. 7.		ČT 29. 7.		PÁ 30. 7.		SO 31. 7.	
Antifona	812	912	1754	1975	1722	1941	857	961	1768	1990	889	995	1722	1941
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	812	913	1440	1620	1723	1941	857	962	1769	1990	889	996	1723	1941
Antifony	813	914	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014
Krátké čtení a zpěv	816	917	1441	1620	1724	1942	861	966	1770	1991	893	1000	1724	1942
Antifona k Zach. kantiku	707	797	1441	1621	1442	1622	861	966	1443	1623	894	1001	1445	1626
Prosby	817	917	1757	1977	1724	1943	861	966	1771	1992	894	1001	1724	1943
Závěrečná modlitba	707	798	1441	1621	1442	1623	862	967	1443	1624	1444	1625	1445	1626
Modlitba během dne:														
Hymnus	817	918	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022
Závěrečná modlitba	707	798	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022
Nešpory:														
Hymnus	807	907	821	922	1440	1620	1727	1946	867	972	1443	1624	900	1007
Antifony	808	908	822	923	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	1441	1621	1730	1949	871	976	1777	1999	903	1011
Ant. ke kant. P. M.	706	797	707	798	1442	1622	1443	1623	871	977	1444	1624	904	1012
Prosby	811	911	826	927	1764	1984	1731	1950	872	977	1778	2000	904	1012
Záv. modlitba	707	798	707	798	1441	1621	1442	1623	872	977	1443	1624	1444	1625
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

NOVINKY

2011 S BENEDIKTEM XVI.

*Fotografie a výběr textů Mgr. Marek Pelcl
Redakce Mgr. Daniel Dehner*

Týdenní stolní kalendář s občanským a liturgickým kalendářem. Obsahuje mnoho potřebných informací k prožívání liturgického roku: souřadnice liturgických čtení na každý den v roce, vyznačení liturgických barev v přehledné měsíční tabulce, označení zasvěcených svátků a prosebných dnů přímo v kalendáři. Pro jednotlivé týdny byly vybrány k zamyšlení texty Benedikta XVI. – krátké úryvky z jeho encyklik, promluv při modlitbě Anděl Páně a homilií při různých příležitostech. Součástí kalendáře jsou také informace o slavení prvních čtvrtků, pátků a sobot.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • 200x240 mm, 59 Kč

zračnou medailkou. Příběhy uveřejněné v knížce jsou výběrem ze stovek věrohodných záznamů o událostech přesahujících lidské zkušenosti a zákony přírody. Zde hovoříme o zázracích. Pro to medailka dostala pojmenování *Zázračná*.

*Matice cyrilometodějská s. r. o. • Druhé, rozšířené vydání
Brož., 124x189 mm, 144 stran, 141 Kč*

ŽALTÁŘ

P. Josef Olejník

Responzoriální žalmy pro neděle, slavnosti, svátky, památky a mše spojené s určitými obřady. Pro všechny liturgické cykly.

*Matice cyrilometodějská s. r. o. • 2., opravené vydání,
v MCM I., dotisk • Váz., A4 na šířku, 304 stran, 350 Kč*

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

PANE, AŽ SLYŠÍM!

Martin Holík

Texty jsou výběrem z několika set rozhlasových úvah a zamyšlení, pronesených autorem ve vysílání Proglasu v letech 1997–2009 v rámci pořadu *Myšlenka na den*.

*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 114x165 mm, 92 stran, 99 Kč*

ZÁZRAČNÁ MEDAILKA

Karl Maria Harrer – Peter J. Matuška • Ze slovenštiny přeložil Jiří Stejskal

Knížka patří do řady svědectví o živé důvěře lidí v ochranu a pomoc Neposkvrněné a také o věrnosti, s níž Panna Maria plní, co slíbila. Přináší zprávy o mimořádných jevech zprostředkovaných Zá-

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

771 11 Olomouc 1
147/2002
P. P.

D + 1

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1